

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0333/2010

19.11.2010

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με μία νέα στρατηγική για το Αφγανιστάν
(2009/2217(INI))

Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων

Εισηγητής: Pino Arlacchi

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	25
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ.....	30
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	34

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με μία νέα στρατηγική για το Αφγανιστάν
(2009/2217(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τα προηγούμενα ψηφίσματά του για το Αφγανιστάν, και ιδίως τα ψηφίσματά του της 8ης Ιουλίου 2008 για τη σταθεροποίηση του Αφγανιστάν¹, της 15ης Ιανουαρίου 2009 σχετικά με τον δημοσιονομικό έλεγχο των κονδυλίων της ΕΕ στο Αφγανιστάν², και της 24ης Απριλίου 2009 σχετικά με τα δικαιώματα των γυναικών στο Αφγανιστάν³,
- έχοντας υπόψη την κοινή πολιτική δήλωση ΕΕ - Αφγανιστάν που υπεγράφη στις 16 Νοεμβρίου 2005, η οποία βασίζεται σε κοινές προτεραιότητες για το Αφγανιστάν, όπως είναι η θέσπιση ισχυρών και υπεύθυνων θεσμικών οργάνων, η μεταρρύθμιση του τομέα της ασφάλειας και της δικαιοσύνης, η καταπολέμηση των ναρκωτικών, η ανάπτυξη και η ανασυγκρότηση,
- έχοντας υπόψη το Σύμφωνο του Αφγανιστάν του 2006, το οποίο καθόρισε τους τρεις κύριους τομείς δραστηριότητας της κυβέρνησης του Αφγανιστάν για τα επόμενα πέντε έτη: ασφάλεια, διακυβέρνηση, κράτος δικαίου, ανθρώπινα δικαιώματα και οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη καθώς και τη δέσμευση για την εξάλειψη της βιομηχανίας ναρκωτικών,
- έχοντας υπόψη τη Διάσκεψη του Λονδίνου για το Αφγανιστάν που διεξήχθη τον Ιανουάριο του 2010, στην οποία η διεθνής κοινότητα ανανέωσε τη δέσμευσή της για το Αφγανιστάν, και η οποία έθεσε τα θεμέλια για μια διεθνή συναίνεση σχετικά με στρατηγική που περιλαμβάνει μια λύση "μη στρατιωτικού χαρακτήρα" για την κρίση του Αφγανιστάν και παράλληλα καθορίζει ότι η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων για την ασφάλεια σε δυνάμεις του Αφγανιστάν θα αρχίσει το 2011 και θα ολοκληρωθεί σε μεγάλο βαθμό το 2014,
- έχοντας υπόψη την απόφαση αριθ. 1890 (2009) του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ με την οποία παρατείνεται η εξουσιοδότηση της Διεθνούς Δύναμης για την Προαγωγή της Ασφάλειας (ISAF) στο Αφγανιστάν δυνάμει του Κεφαλαίου VII του Χάρτη των ΗΕ, όπως ορίζεται στις αποφάσεις 1386 (2001) και 1510 (2003), για περίοδο δώδεκα μηνών μετά την 13η Οκτωβρίου 2009, και με την οποία καλούνται τα κράτη μέλη των ΗΕ που συμμετέχουν στην ISAF "να λάβουν όλα τα δέοντα μέτρα προς εκπλήρωση της εντολής της",
- έχοντας υπόψη το προτεινόμενο Καταπιστευματικό Ταμείο για την Ειρήνη και την Επανένταξη ('Peace and Re-integration Trust Fund') για το οποίο οι μετέχοντες στη Διάσκεψη του Λονδίνου δέσμευσαν αρχικό ποσό 140 εκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ με

¹ ΕΕ C 294Ε, 3.12.2009, σ. 11.

² ΕΕ C 46Ε, 24.2.2010, σ. 87.

³ ΕΕ C 184Ε, 8.7.2010, σ. 57.

στόχο την ένταξη των Ταλιμπάν και άλλων ανταρτών,

- έχοντας υπόψη την Εθνική Συμβουλευτική Ειρηνευτική Συνέλευση του Αφγανιστάν (National Consultative Peace Jirga) στην Καμπούλ στις αρχές Ιουνίου του 2010 που επιχείρησε να καταλήξει σε εθνική συναίνεση όσον αφορά το ζήτημα της συμφιλίωσης με εχθρούς,
- έχοντας υπόψη τη "Διάσκεψη της Καμπούλ" που πραγματοποιήθηκε στις 20 Ιουλίου 2010, και η οποία αξιολόγησε την πρόοδο στην εκτέλεση αποφάσεων που είχαν ληφθεί στη Διάσκεψη του Λονδίνου και έδωσε μια νέα ευκαιρία στην κυβέρνηση του Αφγανιστάν να αναλάβει ηγετικό ρόλο και ίδια ευθύνη όσον αφορά τη διαδικασία, με συνεργασία της διεθνούς κοινότητας, για την ενίσχυση της ασφάλειας και των ικανοτήτων των δυνάμεων ασφαλείας του Αφγανιστάν, τη βελτίωση της χρηστής διακυβέρνησης και του κράτους δικαίου, και να χαράξει το δρόμο, για την καταπολέμηση, μεταξύ άλλων, της παραγωγής και εμπορίας ναρκωτικών και της διαφθοράς, καθώς και για την ειρήνη και ασφάλεια, την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, τα δικαιώματα του ανθρώπου και την ισότητα των φύλων· έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα της Διάσκεψης της Καμπούλ που ορίζουν ότι η διεύθυνση των στρατιωτικών επιχειρήσεων θα ανατεθεί στις αφγανικές δυνάμεις σε όλες τις επαρχίες μέχρι τη λήξη του 2014,
- έχοντας υπόψη το Προεδρικό διάταγμα της 17ης Αυγούστου 2010, με το οποίο θεορίζεται τετράμηνη προθεσμία για τη διάλυση των ιδιωτικών επιχειρήσεων ασφαλείας που δρουν στο Αφγανιστάν, εξαιρείται των ιδιωτικών εταιριών ασφαλείας που εργάζονται εντός των χώρων που χρησιμοποιούν ξένες πρεσβείες, επιχειρήσεις και ΜΚΟ,
- έχοντας υπόψη τις προεδρικές εκλογές που διεξήχθησαν στο Αφγανιστάν τον Αύγουστο του 2009, την επικριτική τελική έκθεση της αποστολής παρακολούθησης των εκλογών της ΕΕ που δημοσιεύθηκε το Δεκέμβριο του 2009 και τις βουλευτικές εκλογές που διεξήχθησαν στις 18 Σεπτεμβρίου 2010,
- έχοντας υπόψη όλα τα σχετικά συμπεράσματα του Συμβουλίου, και ιδίως τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων της 27ης Οκτωβρίου 2009 και το σχέδιο δράσης του Συμβουλίου για ενισχυμένη δέσμευση στο Αφγανιστάν και στο Πακιστάν, και τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων στις 22 Μαρτίου 2010,
- έχοντας υπόψη το διορισμό, την 1η Απριλίου 2010, ενός ειδικού αντιπροσώπου της ΕΕ και επικεφαλής αντιπροσωπείας της ΕΕ στο Αφγανιστάν με διπλή αρμοδιότητα, και έχοντας υπόψη την απόφαση του Συμβουλίου της 11ης Αυγούστου 2010, με την οποία παρατείνεται η εντολή του ειδικού αντιπροσώπου Vygaudas Usackas μέχρι τις 31 Αυγούστου 2011,
- έχοντας υπόψη τη δήλωση του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 2010 για την παράταση της εντολής της Αστυνομικής Αποστολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Αφγανιστάν (EUPOL Αφγανιστάν) επί τρία χρόνια, από τις 31 Μαΐου 2010 έως τις 31 Μαΐου 2013,
- έχοντας υπόψη το εθνικό στρατηγικό έγγραφο για την περίοδο 2007-2013 που καθορίζει τη δέσμευση της Επιτροπής για το Αφγανιστάν έως το 2013,

- έχοντας υπόψη τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2010,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση για την ανθρώπινη ανάπτυξη των Ηνωμένων Εθνών του 2009 που κατατάσσει το Αφγανιστάν 181ο μεταξύ 182 χωρών,
 - έχοντας υπόψη την αξιολόγηση εθνικού κινδύνου και ευάλωτης κατάστασης που διαξήγαγε το Αφγανιστάν για το 2007-2008 και τις εκτιμήσεις του ότι το κόστος για την εξάλειψη της φτώχειας στο Αφγανιστάν στηρίζοντας τα άτομα που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας θα ανερχόταν σε 570 περίπου εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση του 2008 του Συντονιστικού Οργάνου για την Αρωγή στο Αφγανιστάν (ACBAR), 'Falling Short – Aid Effectiveness in Afghanistan', η οποία τονίζει τα τεράστια ποσά ενισχύσεων που μετατράπηκαν σε εταιρικά κέρδη για τους αναδόχους (έως το 50% ανά σύμβαση), την ελάχιστη διαφάνεια στις διαδικασίες προμηθειών και μειοδοτικών διαγωνισμών και το υψηλό κόστος των μισθών και επιδομάτων των εκπατρισθέντων,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση του Αυγούστου 2010 της Αποστολής Βοηθείας των ΗΕ στο Αφγανιστάν (UNAMA) για την προστασία των πολιτών στις ένοπλες διενέξεις,
 - έχοντας υπόψη τις συστάσεις του Peace Dividend Trust που υποστηρίζουν μία πολιτική που δίνει προτεραιότητα στο Αφγανιστάν και ενθαρρύνουν την προμήθεια τοπικών αφγανικών αγαθών και υπηρεσιών αντί της εισαγωγής τους προκειμένου να επωφελούνται πρώτα και κατά κύριο λόγο οι Αφγανοί,
 - έχοντας υπόψη τη στρατηγική για το Αφγανιστάν του NATO/ISAF κατά της εξέγερσης και την εφαρμογή της υπό τις εντολές του στρατηγού David Petraeus, καθώς και την αναθεώρηση της στρατηγικής που ανακοίνωσε ο Πρόεδρος Ομπάμα για το Δεκέμβριο του 2010,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση των ανώτερων στελεχών του Κογκρέσου των ΗΠΑ με τίτλο 'WarLords Inc: Extortion and Corruption Along the US Supply Chain in Afghanistan (Επιτροπή Εποπτείας και Κυβερνητικής Μεταρρύθμισης, Βουλή των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ, Ιούνιος 2010),
 - έχοντας υπόψη το έργο του Γραφείου των Ηνωμένων Εθνών για τον Έλεγχο των Ναρκωτικών και την Πρόληψη του Εγκλήματος (UNODC) και, ειδικότερα, την έκθεσή του του Οκτωβρίου 2009 με τίτλο "Τοξικομανία, έγκλημα και εξέγερση - η διεθνής απειλή του αφγανικού οπίου", καθώς και την παγκόσμια έκθεσή του για τα ναρκωτικά το 2010,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Ανάπτυξης (A7-0333/2010),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διεθνής κοινότητα έχει επανειλημμένως επιβεβαιώσει την υποστήριξή της προς τις σχετικές αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων

Εθνών υπέρ της ασφάλειας, της ευημερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλων των πολιτών του Αφγανιστάν, λαμβάνοντας ωστόσο υπόψη ότι η διεθνής κοινότητα έχει αναγνωρίσει εμμέσως ότι εννέα χρόνια πολέμου και διεθνούς εμπλοκής δεν μπόρεσαν να καταπνίξουν την εξέγερση των Ταλιμπάν και να φέρουν ειρήνη και σταθερότητα στη χώρα· και ότι εφαρμόζεται από το 2009 νέα πολιτική καταστολής της εξέγερσης και έχουν σταλεί ως ενισχύσεις περίπου 45.000 στρατιώτες,

- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν φαίνεται ότι μπορεί να δοθεί τέλος στην κατάσταση στο Αφγανιστάν, με ένα συνασπισμό διεθνών δυνάμεων που δεν είναι σε θέση να νικήσει τους Ταλιμπάν και τους λοιπούς εξεγερθέντες και ένα κίνημα ανταρσίας και Ταλιμπάν που δεν είναι σε θέση να υπερισχύσει έναντι των στρατιωτικών αυτών δυνάμεων,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το 2009 ο Στρατηγός Stanley McChrystal δήλωσε ότι δεν έβλεπε ενδείξεις για την παρουσία στο Αφγανιστάν σημαντικών στοιχείων της Αλ Κάιντα, ενώ ανώτεροι αμερικανοί αξιωματούχοι επιβεβαιώνουν ότι η Αλ Κάιντα έχει ελάχιστη πλέον παρουσία στο Αφγανιστάν,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι συνθήκες ασφάλειας και διαβίωσης έχουν επιδεινωθεί, κλονίζοντας τη λαϊκή συναίνεση που απολάμβανε κάποτε η παρουσία του συνασπισμού, και ότι οι δυνάμεις του συνασπισμού αντιμετωπίζονται όλο και περισσότερο από τον πληθυσμό ως δυνάμεις κατοχής, και λαμβάνοντας υπόψη ότι χρειάζεται μια νέα και ευρύτερη εταιρική σχέση με το λαό του Αφγανιστάν, με συμμετοχή μη εκπροσωπούμενων ομάδων και της κοινωνίας των πολιτών στις προσπάθειες ειρήνευσης και συμφιλίωσης,
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ αποτελεί ένα από τους σημαντικότερους χορηγούς αναπτυξιακής και ανθρωπιστικής βοήθειας προς το Αφγανιστάν· ότι η ΕΕ αποτελεί σταθερό εταίρο των προσπαθειών ανοικοδόμησης και σταθεροποίησης,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στο πλαίσιο του Συμφώνου του Αφγανιστάν και της Διάσκεψης της Καμπούλ του 2006, οι χορηγοί είχαν αποφασίσει να διοχετεύσουν μεγαλύτερο ποσοστό της ενίσχυσής τους, έως 50%, μέσω του βασικού κυβερνητικού προϋπολογισμού του Αφγανιστάν, είτε άμεσα είτε μέσω μηχανισμών καταπιστευματικών ταμείων, όποτε καθίσταται δυνατό, αλλά ότι μόνο το 20% της αναπτυξιακής βοήθειας διοχετεύεται σήμερα μέσω του κυβερνητικού προϋπολογισμού,
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έλλειψη επαρκούς συντονισμού υπονομεύει την αποτελεσματικότητα της συνδρομής της ΕΕ στο Αφγανιστάν,
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι στην περίοδο 2002 - 2009 διοχετεύθηκε στο Αφγανιστάν ποσό άνω των 40 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ ως διεθνής βοήθεια· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο αριθμός των παιδιών που φοιτούν σε σχολεία αυξήθηκε κατά την περίοδο αυτή, αλλά και ότι, σύμφωνα με εκτιμήσεις της UNICEF, το 59% των παιδιών του Αφγανιστάν κάτω των πέντε ετών εξακολουθούν να μην τρέφονται επαρκώς και πέντε εκατομμύρια παιδιά δεν έχουν τη δυνατότητα να φοιτήσουν σε σχολεία,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η κατάσταση των γυναικών στη χώρα εξακολουθεί να προκαλεί μεγάλη ανησυχία· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με εκθέσεις του ΟΗΕ, το ποσοστό μητρικής θνησιμότητας στο Αφγανιστάν είναι το δεύτερο υψηλότερο στον κόσμο, με

σχεδόν 25.000 θανάτους ετησίως, ότι μόνο το 12,6% των γυναικών άνω των 15 γνωρίζουν ανάγνωση και γραφή και ότι το 57% των κοριτσιών παντρεύονται πριν από τη νόμιμη ηλικία των 16 ετών· λαμβάνοντας υπόψη ότι η βία κατά των γυναικών εξακολουθεί να αποτελεί διαδεδομένο φαινόμενο· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο θεσπίζων διακρίσεις νόμος των σχιτών για την προσωπική κατάσταση παραμένει εν ισχύ και, μεταξύ άλλων, χαρακτηρίζει ως έγκλημα την εκ μέρους των γυναικών άρνηση συνουσίας με τους συζύγους τους και απαγορεύει την έξοδο των γυναικών από το σπίτι χωρίς την άδεια του συζύγου,

- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Αφγανιστάν έχει υπογράψει διάφορες διεθνείς συμβάσεις για την προστασία των δικαιωμάτων γυναικών και παιδιών, και ειδικότερα τη σύμβαση των ΗΕ του 1979 για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών και τη σύμβαση των ΗΕ του 1989 για τα δικαιώματα του παιδιού· λαμβάνοντας επίσης υπόψη ότι το Σύνταγμα του Αφγανιστάν ορίζει στο άρθρο 22 ότι «οι πολίτες του Αφγανιστάν, άνδρες και γυναίκες, έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις ενώπιον του νόμου»· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Οικογενειακός Κώδικας του Αφγανιστάν βρίσκεται υπό αναθεώρηση προκειμένου να εναρμονιστεί με το Σύνταγμα,
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, τον Ιούλιο του 2010, το Κογκρέσο των ΗΠΑ ζήτησε να διενεργηθεί λογιστικός έλεγχος σχετικά με δισεκατομμύρια δολάρια που είχαν χορηγηθεί κατά το παρελθόν στο Αφγανιστάν και ψήφισε την προσωρινή περικοπή σχεδόν 4 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ από το ποσό της βοήθειας προς την κυβέρνηση του Αφγανιστάν,
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Υπουργός Οικονομικών του Αφγανιστάν Omar Zakhilwal επέκρινε, πρώτον, τις πρακτικές σύναψης συμβάσεων του ΝΑΤΟ/ISAF επειδή δεν ωφελούν την τοπική οικονομία του Αφγανιστάν και, δεύτερον, την μονόπλευρη ερμηνεία από την ISAF των κανόνων για τις αφορολόγητες προμήθειες της συμφωνίας ISAF–Κυβέρνησης του Αφγανιστάν, και ότι ο υπουργός κατήγγειλε τους αλλοδαπούς αναδόχους ότι έλαβαν το μεγαλύτερο μέρος των συμβάσεων που χρηματοδότησε η ISAF ύψους έως 4 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ, με αποτέλεσμα, σύμφωνα με πληροφορίες, την πρόκληση διαρκούς ροής διαφυγής χρημάτων από τη χώρα· λαμβάνοντας υπόψη ότι η Κυβέρνηση του Αφγανιστάν ζητά να διεξαχθεί διεθνής έρευνα,
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι έχει καταστεί προφανές ότι δεν είναι δυνατή μια στρατιωτική λύση στο Αφγανιστάν, και λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ΗΠΑ έχουν αναφέρει ότι θα αρχίσουν να αποσύρουν τα στρατεύματά τους από το Αφγανιστάν το καλοκαίρι του 2011, και ότι άλλες χώρες έχουν ήδη αποσύρει τις δυνάμεις τους ή σχεδιάζουν να το πράξουν, ενώ άλλες δεν έχουν ακόμη εκδηλώσει πρόθεση απόσυρσης· λαμβάνοντας όμως υπόψη ότι η απόσυρση των στρατιωτικών δυνάμεων πρέπει να είναι σταδιακή και συντονισμένη διαδικασία στο πλαίσιο ενός πολιτικού σχεδίου που θα εγγυάται την ομαλή μεταβίβαση της ευθύνης στις δυνάμεις ασφαλείας του Αφγανιστάν,
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Διάσκεψη της Καμπούλ προέβλεψε ότι ο εθνικός στρατός του Αφγανιστάν θα φτάσει τους 171.600 άνδρες και η εθνική αστυνομία του Αφγανιστάν τους 134.000 αστυνομικούς έως τον Οκτώβριο του 2011, με την απαιτούμενη οικονομική και τεχνική υποστήριξη της διεθνούς κοινότητας,
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο κύριος στόχος της αποστολής EUPOL στο Αφγανιστάν είναι να

συμβάλει στη δημιουργία ενός αφγανικού αστυνομικού συστήματος σύμφωνα με διεθνή πρότυπα,

- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Αφγανιστάν δεν είναι μόνο η μεγαλύτερη πηγή παραγωγής οπίου στον κόσμο και ο κύριος προμηθευτής ηρωίνης στις αγορές της ΕΕ και της Ρωσικής Συνομοσπονδίας, αλλά αποτελεί πλέον και έναν από τους βασικότερους παραγωγούς κάνναβης παγκοσμίως σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του UNODC, ότι, ωστόσο, η παραγωγή οπίου στο Αφγανιστάν έχει μειωθεί κατά 23% την τελευταία διετία και κατά το ένα τρίτο από τη χρονιά ρεκόρ του 2007· λαμβάνοντας υπόψη ότι το UNODC έχει διαπιστώσει σαφή αλληλεξάρτηση μεταξύ της καλλιέργειας οπίου και των εδαφών που ελέγχουν οι εξεγερθέντες και ότι στα τμήματα του Αφγανιστάν στα οποία η Κυβέρνηση μπορεί να επιβάλλει περισσότερο το νόμο σχεδόν τα δύο τρίτα των γεωργών ανέφεραν ότι δεν καλλιεργούν όπιο επειδή έχει απαγορευθεί – ενώ στο νοτιοανατολικό τμήμα, όπου είναι ασθενέστερη η δύναμη επιβολής των αρχών, μόνο το 40% σχεδόν των γεωργών ανέφεραν την απαγόρευση ως ένα λόγο για την μη καλλιέργεια παπαρουνών οπίου·
- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του UNODC, ο αριθμός των αφγανών πολιτών που είναι εξαρτημένοι από τα ναρκωτικά έχει αυξηθεί δραματικά τα τελευταία χρόνια, και ότι η τάση αυτή συνεπάγεται μείζονες κοινωνικές επιπτώσεις για το μέλλον της χώρας,
- ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ έχει διαδραματίσει ενεργό ρόλο υποστηρίζοντας τις προσπάθειες καταπολέμησης των ναρκωτικών ήδη από την αρχή της διαδικασίας ανασυγκρότησης, χωρίς να έχει καταφέρει να περιορίσει σημαντικά τη διείσδυση του τομέα των ναρκωτικών στην οικονομία, στο πολιτικό σύστημα, στους κρατικούς θεσμούς και στην κοινωνία,
- ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι έχει δρομολογηθεί σε κάποιο βαθμό η εκρίζωση της καλλιέργειας της παπαρούνας στο Αφγανιστάν με τη χρησιμοποίηση χημικών φυτοκτόνων και ότι η πρακτική αυτή έχει ως αποτέλεσμα σοβαρές βλάβες για τους ανθρώπους και το περιβάλλον λόγω της ρύπανσης του εδάφους και των υδάτων· λαμβάνοντας ωστόσο υπόψη ότι επικρατεί πλέον συναίνεση ως προς την ανάγκη συγκέντρωσης των μέτρων πάταξης επί των εμπορών ναρκωτικών και των εργαστηρίων παρασκευής ηρωίνης και όχι επί των γεωργών· λαμβάνοντας υπόψη ότι η βασική προσπάθεια εστιάζεται πλέον στην παροχή εναλλακτικών πόρων ζωής στους γεωργούς,
- Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Αφγανιστάν διαθέτει σημαντικούς φυσικούς πόρους, μεταξύ των οποίων πλούσια αποθέματα ορυκτών, όπως φυσικό αέριο και πετρέλαιο, η αξία των οποίων εκτιμάται σε τρία τρισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ, και λαμβάνοντας υπόψη ότι η Κυβέρνηση του Αφγανιστάν βασίζεται στους πόρους αυτούς για να ενισχύσει την οικονομική ανάπτυξη αφού αποκατασταθεί η ειρήνη και η ασφάλεια στη χώρα,

Μια νέα στρατηγική της ΕΕ

1. γνωρίζει τους παράγοντες που αναχαιτίζουν την πρόοδο στο Αφγανιστάν αλλά έχει επιλέξει να επικεντρωθεί στην έκθεση αυτή σε τέσσερις βασικούς τομείς στους οποίους, πιστεύει, οι προσπάθειες που καταβλήθηκαν θα επιφέρουν βελτιώσεις: διεθνής βοήθεια και συντονισμός· επιπτώσεις της ειρηνευτικής διαδικασίας· αντίκτυπος της εκπαίδευσης της αστυνομίας· και εξάλειψη της καλλιέργειας του οπίου με τη ανάπτυξη εναλλακτικών

καλλιεργειών·

2. εκφράζει την υποστήριξή του προς τη νέα έννοια μιας στρατηγικής για την καταστολή της εξέγερσης που αποσκοπεί στην προστασία του τοπικού πληθυσμού και στην ανοικοδόμηση περιοχών με εξασφαλισμένη ασφάλεια, καθώς και την υποστήριξή του προς το σχέδιο δράσης της ΕΕ για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν·
3. πιστεύει, συνεπώς, ότι η στρατηγική της ΕΕ για το Αφγανιστάν θα πρέπει να βασιστεί σε δύο προϋποθέσεις: στην αναγνώριση της συνεχούς επιδείνωσης των δεικτών ασφάλειας και κοινωνικοοικονομικού χαρακτήρα στο Αφγανιστάν παρά μια σχεδόν δεκαετή διεθνή εμπλοκή και επένδυση, και στην ανάγκη να ενθαρρυνθεί περαιτέρω διεθνής κοινότητα να αλλάξει νοοτροπία – που είχε πολύ συχνά κατά το παρελθόν, ιδίως πριν από τη στρατηγική προς πάταξη της εξέγερσης, διαμορφώσει σχέδια και αποφάσεις αδιαφορώντας για τη συμμετοχή των Αφγανών – ώστε μελλοντικά να διαμορφώσει σχέδια και αποφάσεις σε στενή συνεργασία με τους Αφγανούς· σημειώνει ότι σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή ήταν οι Διασκέψεις του Λονδίνου και της Καμπούλ·
4. χαιρετίζει και επικροτεί τα συμπεράσματα του Συμβουλίου του Οκτωβρίου 2009, με τίτλο «Ενίσχυση της δράσης της ΕΕ στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν», στα οποία εκτίθεται μια πιο συνεκτική και συντονισμένη προσέγγιση της ΕΕ προς την περιοχή και τονίζεται η σημασία της περιφερειακής συνεργασίας και της μεγαλύτερης εστίασης στο μη στρατιωτικό μέρος της πολιτικής έναντι του Αφγανιστάν·
5. τονίζει ότι οιαδήποτε μακροπρόθεσμη επίλυση της αφγανικής κρίσης πρέπει να ξεκινάει από το ενδιαφέρον των αφγανών πολιτών για την εσωτερική ασφάλειά τους, την προστασία των πολιτών και την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και θα πρέπει να περιλαμβάνει συγκεκριμένα μέτρα για την εξάλειψη της φτώχειας, της υποανάπτυξης και των διακρίσεων έναντι των γυναικών, για τη βελτίωση του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου, την ενίσχυση των μηχανισμών συμφιλίωσης, την εξασφάλιση του τερματισμού της παραγωγής οπίου, την έναρξη μιας διαδικασίας οικοδόμησης ισχυρού κράτους και την πλήρη ένταξη του Αφγανιστάν στη διεθνή κοινότητα, καθώς και την εκδίωξη της Αλ Κάϊντα από τη χώρα·
6. χαιρετίζει τα συμπεράσματα της Διεθνούς Διάσκεψης της Καμπούλ για το Αφγανιστάν· τονίζει ότι πρέπει να γίνουν σεβαστές οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης του Αφγανιστάν για τη βελτίωση της ασφάλειας, της διακυβέρνησης και της παροχής οικονομικών ευκαιριών στους αφγανούς πολίτες, καθώς και οι δεσμεύσεις της διεθνούς κοινότητας για την υποστήριξη της μεταβατικής διαδικασίας και την επίτευξη των κοινών στόχων·
7. επαναλαμβάνει ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να υποστηρίξουν το Αφγανιστάν στην ανασυγκρότηση του κράτους του, με ισχυρότερους δημοκρατικούς θεσμούς ικανούς να διασφαλίζουν την εθνική κυριαρχία, την ασφάλεια με βάση ένα δημοκρατικά υπόλογο στρατό και αστυνομία, έναν ικανό και ανεξάρτητο δικαστικό κλάδο, την ενότητα του κράτους, την εδαφική ακεραιότητα, την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, την ελευθερία των μέσων ενημέρωσης, με ιδιαίτερη έμφαση στους τομείς της παιδείας και της υγείας, τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη και την ευημερία του λαού του Αφγανιστάν και το σεβασμό στις ιστορικές, θρησκευτικές, πνευματικές και πολιτιστικές παραδόσεις και τα δικαιώματα όλων των εθνοτικών και θρησκευτικών κοινοτήτων στην επικράτεια του Αφγανιστάν, αναγνωρίζοντας παράλληλα την ανάγκη

για θεμελιώδη αλλαγή της αντιμετώπισης των γυναικών· ζητεί να υποστηρίζονται περισσότερο τα αναπτυξιακά σχέδια των τοπικών αρχών των επαρχιών που επιδεικνύουν σαφώς χρηστή διακυβέρνηση·

8. σημειώνει ότι το 80% του πληθυσμού είναι εγκατεστημένο στην ύπαιθρο, και ότι τα κατά κεφαλήν αρόσιμα εδάφη έχουν μειωθεί από 0,55 εκτάρια το 1980 σε 0,25 εκτάρια το 2007· επισημαίνει ότι το Αφγανιστάν συνεχίζει να είναι ιδιαίτερα ευάλωτο σε αντίξοες κλιματικές συνθήκες και στην αύξηση των τιμών των τροφίμων στην παγκόσμια αγορά, ενώ η διαδεδομένη και άνευ διακρίσεων χρήση ναρκών ενέχει σοβαρό κίνδυνο για την ομαλή αγροτική ανάπτυξη· θεωρεί, στο πλαίσιο αυτό, ότι είναι απόλυτα σημαντικό να συνεχιστεί και να ενισχυθεί η χρηματοδότηση που στοχεύει στην αγροτική ανάπτυξη και την τοπική παραγωγή τροφίμων με στόχο την επίτευξη επισιτιστικής ασφάλειας·
9. σημειώνει τη δέσμευση της κυβέρνησης του Αφγανιστάν να εφαρμόσει κατά τους προσεχείς 12 μήνες, κατά σταδιακό και φορολογικώς βιώσιμο τρόπο, την πολιτική διακυβέρνησης σε εσωτερικό επίπεδο, ενισχύοντας τις τοπικές αρχές και το θεσμικό δυναμικό τους και αναπτύσσοντας το ρυθμιστικό, χρηματοδοτικό και δημοσιονομικό πλαίσιο σε εσωτερικό επίπεδο·
10. σημειώνει ότι η ουσιαστικότερη συμμετοχή Αφγανών στη διαδικασία ανοικοδόμησης μπορεί να εμποδιστεί από το ασθενές δυναμικό στον τομέα της δημόσιας διοίκησης και των δημοσίων υπηρεσιών· πιστεύει συνεπώς ότι πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στους σημαντικούς αυτούς τομείς· επικροτεί την ιδέα να αναπτύξουν η Επιτροπή και τα κράτη μέλη ένα ειδικό μακροπρόθεσμο πρόγραμμα προς ενίσχυση της δημόσιας διοίκησης με τη δημιουργία ενός προγράμματος σπουδών, τη συμβολή στην οικοδόμηση ή χρησιμοποίηση υφισταμένων κτηρίων, τη διασύνδεση με το δίκτυο ινστιτούτων δημόσιας διοίκησης της ΕΕ, καθώς και με την καθοδήγηση ινστιτούτων δημόσιας διοίκησης σε ορισμένες πόλεις του Αφγανιστάν όπως η Καμπούλ, η Χεράτ και η Μαζάρ Ι Σαρίφ·
11. επισημαίνει ότι οι προσπάθειες ανάπτυξης πρέπει να επικεντρώνονται στη βελτίωση της ικανότητας των αφγανικών κυβερνητικών δομών και ότι οι Αφγανοί πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στον καθορισμό των προτεραιοτήτων καθώς και στα στάδια της υλοποίησής τους, ώστε να ενισχυθεί η διαδικασία της οικειοποίησης και της υπευθυνότητας τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο· εφιστά, επομένως, την προσοχή στον ουσιαστικό ρόλο των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών για τη διασφάλιση της συμμετοχής των πολιτών του Αφγανιστάν στη διαδικασία εκδημοκρατισμού και ανασυγκρότησης και την πρόληψη του κινδύνου διαφθοράς·
12. παρά ορισμένες βελτιώσεις της ζωής των γυναικών μετά τη λήξη της κυριαρχίας των Ταλιμπάν το 2001, εξακολουθεί να ανησυχεί σοβαρά για την γενική κατάσταση όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Αφγανιστάν και ιδίως για την υποβάθμιση των θεμελιωδών πολιτικών, αστικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των γυναικών κατά τα τελευταία έτη, και εκφράζει ανησυχία για τις αρνητικές εξελίξεις όπως το γεγονός ότι η πλειοψηφία των κρατουμένων στις φυλακές του Αφγανιστάν είναι γυναίκες που προσπάθησαν να ξεφύγουν από καταπιεστικούς συγγενείς, καθώς και για τις πρόσφατες μεταβολές στον εκλογικό κώδικα που περικλύπτουν τις ποσοτώσεις για έδρες γυναικών στο κοινοβούλιο·

13. πιστεύει ότι τα δικαιώματα των γυναικών αποτελούν τμήμα της διευθέτησης της ασφάλειας και ότι δεν είναι δυνατό να επικρατήσει σταθερότητα στο Αφγανιστάν εάν οι γυναίκες δεν απολαύουν των πλήρων δικαιωμάτων τους στον πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό βίο· καλεί, ως εκ τούτου, τις αρχές του Αφγανιστάν και τους εκπροσώπους της διεθνούς κοινότητας να περιλαμβάνουν τις γυναίκες σε κάθε στάδιο των ειρηνευτικών συνομιλιών και των προσπαθειών για τη συμφιλίωση/επανένταξη, σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 1325 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ· ζητεί την παροχή ειδικής προστασίας στις γυναίκες που δραστηριοποιούνται στο δημόσιο ή πολιτικό βίο και ως εκ τούτου απειλούνται από τους φονταμενταλιστές· επισημαίνει ότι η πρόοδος των ειρηνευτικών συνομιλιών δεν πρέπει επ' ουδενί να σημάνει την απώλεια των δικαιωμάτων που έχουν κατακτήσει οι γυναίκες κατά τα τελευταία έτη· καλεί την κυβέρνηση του Αφγανιστάν να βελτιώσει την προστασία των δικαιωμάτων των γυναικών με τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας, όπως του ποινικού κώδικα, ώστε να αποφεύγονται διακρισιακές πρακτικές·
14. καλεί την Επιτροπή, το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη της ΕΕ να συνεχίσουν να θέτουν τα ζητήματα των διακρίσεων εις βάρος γυναικών και παιδιών, καθώς και των δικαιωμάτων του ανθρώπου γενικώς, στα πλαίσια των διμερών σχέσεων με το Αφγανιστάν, σύμφωνα με τη μακροπρόθεσμη δέσμευση της ΕΕ να βοηθήσει το Αφγανιστάν στις προσπάθειες ειρήνευσης και ανασυγκρότησης·
15. καλεί την ΕΕ και τη διεθνή κοινότητα να αυξήσουν το ύψος της χρηματοδότησης και της πολιτικής και τεχνικής στήριξης για πολιτικές προς βελτίωση της κατάστασης των αφγανών γυναικών και των μη κυβερνητικών οργανώσεων γυναικών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που υπερασπίζονται τα δικαιώματα των γυναικών·
16. σημειώνει ότι έχει επιδεινωθεί τα τελευταία έτη η ελευθερία έκφρασης και Τύπου, παρά τη βελτίωση που είχε σημειωθεί μετά την πτώση του καθεστώτος των Ταλιμπάν· σημειώνει τις επιθέσεις και απειλές εκ μέρους ενόπλων ομάδων και Ταλιμπάν κατά δημοσιογράφων για να εμποδιστεί η ενημέρωση σχετικά με τις περιοχές που ελέγχουν· ζητεί να ληφθούν μέτρα στον τομέα αυτό που να επιτρέπουν στους δημοσιογράφους την εκτέλεση του επαγγέλματός τους με εγγυήσεις ασφάλειας·
17. σημειώνει με ανησυχία ότι οι βουλευτικές εκλογές που διεξήχθησαν στο Αφγανιστάν στις 18 Σεπτεμβρίου 2010, με συμμετοχή περίπου 40% παρά τις συνθήκες ασφάλειας στη χώρα, κηλιδώθηκαν και πάλι από την απάτη και τη βία, με αποτέλεσμα, σύμφωνα με το ΝΑΤΟ, να χάσουν τη ζωή τους 25 άνθρωποι· εκφράζει λύπη για το γεγονός ότι πολλοί Αφγανοί δεν μπόρεσαν να ασκήσουν το θεμελιώδες δικαίωμά τους στην ψήφο·
18. σημειώνει τις παρατυπίες που παρατηρούνται στην απονομή δικαιοσύνης στη χώρα, που δεν συμμορφώνεται με τις διεθνείς προδιαγραφές δικαιοσύνης· εκφράζει λύπη για την εκτέλεση το 2008 16 καταδικασθέντων σε θάνατο· καλεί την ΕΕ για να επιδιώξει την υπογραφή αναστολής των θανατικών ποινών, σύμφωνα με την απόφαση των Ηνωμένων Εθνών αριθ. 62/149 του 2007, με στόχο τη επακόλουθη κατάργησή του·

Διεθνής βοήθεια – χρήση και κατάχρηση

19. υπενθυμίζει ότι ο συνδυασμένος προϋπολογισμός της ΕΕ (Ευρωπαϊκή Κοινότητα και κράτη μέλη) για τη βοήθεια στο Αφγανιστάν κατά την περίοδο 2002-2010 ανήλθε στο

συνολικό ύψος περίπου 8 δισεκατομμυρίων ευρώ·

20. τονίζει τη σημασία ενίσχυσης της ελευθερίας των μέσων ενημέρωσης και της κοινωνίας των πολιτών στο Αφγανιστάν προκειμένου να ενισχυθεί ο εκδημοκρατισμός της χώρας· επικροτεί επίσης τα συμπεράσματα της αποστολής της ΕΕ για την παρακολούθηση των εκλογών το 2009·
21. σημειώνει ότι, παρά τις τεράστιες ενέσεις ξένης βοήθειας, η κατάσταση στο Αφγανιστάν συνεχίζει να είναι αποθαρρυντική, στερώντας την πρόσβαση σε ανθρωπιστική βοήθεια και υγειονομική περίθαλψη στις πιο ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, ότι περισσότεροι Αφγανοί πεθαίνουν από τη φτώχεια παρά ως άμεση συνέπεια της ένοπλης σύρραξης, και ότι είναι συγκλονιστικό το γεγονός ότι, από το 2002, έχει αυξηθεί η βρεφική θνησιμότητα, η δε προσδοκία ζωής κατά τη γέννηση και τα επίπεδα αλφαριθμητισμού παρουσιάζουν αξιοσημείωτη μείωση και ότι, από το 2004, ο αριθμός των ατόμων που ζουν κάτω από τα όρια της έσχατης ένδειας έχει αυξηθεί κατά 130%·
22. τονίζει τη σημασία της επίτευξης των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας και εκφράζει λύπη διότι, παρά τις προόδους σε ορισμένους τομείς, το Αφγανιστάν έχει βρεθεί από την 173η θέση που κατείχε το 2003 στην 181η θέση (επί συνόλου 182 χωρών) στον δείκτη ανθρώπινης ανάπτυξης του Προγράμματος Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών (PNUD), ενώ παράλληλα ότι το ποσοστό θνησιμότητας στα παιδιά κάτω των 5 ετών και το ποσοστό της μητρικής θνησιμότητας στο Αφγανιστάν παραμένουν από τα υψηλότερα στον κόσμο· πιστεύει ότι οι συγκεκριμένοι στόχοι σ' αυτούς τους τομείς καθώς και η πρόσβαση στην υγεία και την εκπαίδευση, ιδίως των γυναικών, δεν πρέπει να αγνοηθούν, εμμένει όμως στην άποψη ότι θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη βελτίωση των πηγών εσόδων και στη θέση σε εφαρμογή ενός λειτουργικού δικαστικού συστήματος·
23. υπογραμμίζει ότι η UNODC αποκάλυψε, στη μελέτη που διενήργησε τον Ιανουάριο του 2010, ότι η διαφθορά είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα του πληθυσμού και ότι τα έσοδα που αποφέρουν οι δωροδοκίες ανέρχονται σε περίπου ένα τέταρτο (23%) του ΑΕΠ του Αφγανιστάν·
24. καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει τη διαφάνεια και την απόδοση ευθυνών όσον αφορά την οικονομική συνδρομή που παρέχεται στην κυβέρνηση του Αφγανιστάν, σε διεθνείς οργανώσεις και σε τοπικές ΜΚΟ ούτως ώστε να εξασφαλίσει τη συνοχή της βοήθειας και την επιτυχία της ανασυγκρότησης και ανάπτυξης του Αφγανιστάν·
25. ζητεί μια γεωγραφικά ομοιογενέστερη παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας, που θα βασίζεται στην ανάλυση των αναγκών και θα έχει ως στόχο την αντιμετώπιση επειγόντων περιστατικών·
26. σημειώνει ωστόσο την περιορισμένη πρόοδο στις υποδομές, στις τηλεπικοινωνίες και στη βασική εκπαίδευση – πράγμα που αναφέρεται συνήθως ως επίτευγμα από τους χορηγούς και την κυβέρνηση του Αφγανιστάν·
27. επιστρά την προσοχή στο τεράστιο κόστος του πολέμου στο Αφγανιστάν μεταξύ του 2001 και του 2009, που υπολογίζεται σε ποσό άνω των 300 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ, το οποίο αντιστοιχεί σε ποσοστό μεγαλύτερο από το 20πλάσιο του ΑΕΠ του Αφγανιστάν, και το οποίο, με την προβλεπόμενη πρόσθετη ενίσχυση της στρατιωτικής παρουσίας, θα

αυξηθεί σε περισσότερα από 50 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ το χρόνο·

28. αναγνωρίζει την ευρεία αντίληψη ότι η διαφθορά της αφγανικής κυβέρνησης ευθύνεται αποκλειστικά για την έλλειψη παροχής βασικών υπηρεσιών στους πολίτες, αλλά σημειώνει επίσης ότι οι περισσότεροι πόροι για την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη έχουν διοχετευθεί μέσω διεθνών οργανώσεων, τραπεζών περιφερειακής ανάπτυξης, ΜΚΟ, διεθνών αναδόχων, συμβούλων, κλπ. και όχι μέσω της κεντρικής κυβέρνησης· παροτρύνει την κυβέρνηση του Αφγανιστάν και τη διεθνή κοινότητα να ασκούν μεγαλύτερο έλεγχο προκειμένου να εξαλείψουν τη διαφθορά και να εξασφαλίσουν ότι η βοήθεια φτάνει στο στόχο της·
29. είναι της άποψης ότι η καταπολέμηση της διαφθοράς θα πρέπει να βρίσκεται στον πυρήνα της ειρηνευτικής διαδικασίας στο Αφγανιστάν, δεδομένου ότι η δωροδοκία έχει ως αποτέλεσμα κακή κατανομή των πόρων, συνιστά εμπόδιο για την πρόσβαση στις βασικές δημόσιες υπηρεσίες, όπως η υγεία και η εκπαίδευση, και αντιπροσωπεύει τεράστιο εμπόδιο για την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη της χώρας· τονίζει επίσης ότι η διαφθορά υπονομεύει την εμπιστοσύνη στο δημόσιο τομέα και την κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να αποτελεί μείζονα απειλή για τη σταθερότητα της χώρας· ως εκ τούτου, παροτρύνει την ΕΕ, κατά την παροχή βοήθειας στο Αφγανιστάν, να αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή στην καταπολέμηση της διαφθοράς·
30. σημειώνει ότι, σύμφωνα με δηλώσεις του Υπουργού Οικονομικών του Αφγανιστάν, που έχουν επιβεβαιωθεί από άλλες ανεξάρτητες πηγές, μόνον 6 δισεκατομμύρια (ή το 15%) από σύνολο 40 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ υπό μορφή βοήθειας έχουν φτάσει πραγματικά στα χέρια της κυβέρνησης την περίοδο 2002 - 2009, και ότι, από τα υπόλοιπα 34 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ που έχουν διοχετευθεί μέσω διεθνών οργανώσεων, τραπεζών περιφερειακής ανάπτυξης, ΜΚΟ, διεθνών αναδόχων, κλπ., ποσοστό μεταξύ 70% και 80% δεν έφθασε ποτέ στους υποτιθέμενους δικαιούχους, δηλαδή στο λαό του Αφγανιστάν· χαιρετίζει την απόφαση της Διάσκεψης της Καμπούλ δυνάμει της οποίας το 50% της διεθνούς βοήθειας θα διοχετεύεται μέσω του εθνικού προϋπολογισμού του Αφγανιστάν μέχρι το 2012, σύμφωνα με το αίτημα του Αφγανιστάν·
31. επισημαίνει την επιτακτική ανάγκη για τη θέσπιση μηχανισμών συντονισμού μεταξύ διεθνών χορηγών-κρατών και για την πρόβλεψη λεπτομερών εκτιμήσεων της ευρωπαϊκής και διεθνούς βοήθειας προκειμένου να καταπολεμηθούν η έλλειψη διαφάνειας και οι περιορισμένοι μηχανισμοί για τη λογοδοσία των χορηγών·
32. αποδοκιμάζει το γεγονός ότι σημαντική αναλογία ευρωπαϊκών και άλλων διεθνών ενισχύσεων χάνεται σε όλη την αλυσίδα διανομής, όπως καταδείχθηκε σαφώς με το πρόσφατο σκάνδαλο της Kabul Bank, και εφιστά την προσοχή στις τέσσερις βασικές πρακτικές στις οποίες οφείλεται αυτή η απώλεια: κατασπατάληση, υπέρογκες δαπάνες μεσαζόντων και παραγόντων ασφάλειας, υπερβολική τιμολόγηση και διαφθορά·
33. σημειώνει, ωστόσο, ότι οι απώλειες της ΕΕ μετριάζονται λόγω του ότι το 50% της βοήθειας που παρέχει η Ένωση (σε σύγκριση με το 10% της βοήθειας των ΗΠΑ) διατίθεται μέσω πολυμερών καταπιστευματικών ταμείων, με πολύ υψηλό δείκτη αποτελεσματικότητας (περίπου 80%)·
34. καλεί την ΕΕ να δημιουργήσει κεντροποιημένη τράπεζα δεδομένων και να αναλύσει τις

δαπάνες και τον αντίκτυπο όλης της βοήθειας της ΕΕ προς το Αφγανιστάν, εφόσον η έλλειψη συνεκτικών, επικαιροποιημένων και διαφανών στοιχείων υπονομεύει την αποτελεσματικότητα της βοήθειας·

35. καλεί, επίσης, όλους τους σημαντικούς ανθρωπιστικούς και αναπτυξιακούς φορείς που δρουν στο Αφγανιστάν, συμπεριλαμβανομένων της ΕΕ και των κρατών μελών της, των ΗΠΑ, της Αποστολής Βοηθείας των ΗΕ στο Αφγανιστάν (UNAMA), των οργανισμών του ΟΗΕ, των κυριότερων ΜΚΟ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, να περιορίσουν δραστικά τις επιχειρησιακές δαπάνες τους διαθέτοντας χρηματοδοτικούς πόρους σε συγκεκριμένα προγράμματα που εκτελούνται σε πραγματική και ισορροπημένη σύμπραξη με θεσμικά όργανα του Αφγανιστάν και να εξασφαλίσουν ότι η βοήθεια φτάνει πράγματι στο στόχο της· επισημαίνει, στο πλαίσιο αυτό, ότι τα θεσμικά όργανα του Αφγανιστάν έχουν το δικαίωμα να αποφασίζουν σχετικά με τη χρήση των πόρων στο μέτρο που θα εξασφαλίζεται πλήρης διαφάνεια και λογοδοσία·
36. τονίζει τη σημασία του συντονισμού των προσπαθειών ανασυγκρότησης και ανάπτυξης σε περιφερειακό επίπεδο, ούτως ώστε να προαχθεί η διασυνοριακή ανάπτυξη σε μια περιοχή στην οποία οι δεσμοί μεταξύ εθνοτήτων και φυλών συχνά υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα·
37. σημειώνει ότι η αυξανόμενη συμμετοχή της τοπικής και περιφερειακής διακυβέρνησης του Αφγανιστάν πρέπει να προωθηθεί και τονίζει ότι, στο επίπεδο αυτό, απαιτείται αφοσίωση, κράτος δικαίου και δημοκρατία για την ορθή χρήση των πόρων· τονίζει ότι η διάθεση πόρων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο προϋποθέτει την έγκριση της κεντρικής κυβέρνησης, ούτως ώστε να ενισχυθεί ο ρόλος και η ευθύνη της·
38. καλεί την Ύπατη Εκπρόσωπο για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να συστήσουν μικτή ομάδα ερευνητών για την αξιολόγηση όλων των μέτρων και αποστολών της ΕΕ και των κρατών μελών στο Αφγανιστάν μία φορά το χρόνο με τη χρησιμοποίηση σαφών ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών, ιδίως όσον αφορά την αναπτυξιακή βοήθεια (συμπεριλαμβανομένης της δημόσιας υγείας και της γεωργίας), τη χρηστή διακυβέρνηση (συμπεριλαμβανομένου του τομέα της δικαιοσύνης και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων) και την ασφάλεια (ιδίως την εκπαίδευση της αστυνομίας του Αφγανιστάν)· ζητεί επίσης, στο πλαίσιο αυτό, μια εκτίμηση της σχετικής επίπτωσης των μέτρων της ΕΕ επί της συνολικής κατάστασης στη χώρα και του επιπέδου του συντονισμού και της συνεργασίας μεταξύ φορέων της ΕΕ και άλλων διεθνών αποστολών και μέτρων, καθώς και τη δημοσίευση των πορισμάτων και συστάσεων που απορρέουν από την εκτίμηση αυτή·
39. τονίζει ότι η κατάσταση από πλευράς ασφάλειας και η γεωγραφική διανομή της βοήθειας είναι αλληλένδετες και, ως εκ τούτου, ζητεί να διατίθεται η βοήθεια προς το Αφγανιστάν απευθείας στον άμεσα πληττόμενο πληθυσμό·
40. τονίζει ότι η καταπολέμηση της διαφθοράς στο Αφγανιστάν πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα· αναγνωρίζει ότι υπάρχει τοπική διαφθορά αλλά ελπίζει ότι θα καταπολεμηθεί μέσω της ενίσχυσης της νομιμότητας των κρατικών θεσμικών οργάνων του Αφγανιστάν καθιστώντας τα υπεύθυνα για την έγκριση της διάθεσης πόρων και την εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας της βοήθειας·

41. υποστηρίζει μια πολιτική για την αύξηση των προμηθειών στην επικράτεια του Αφγανιστάν, όπου είναι δυνατόν, αντί της εισαγωγής αγαθών ή υπηρεσιών·
42. είναι της άποψης ότι αρμόδιοι για τη διανομή της βοήθειας στη χώρα πρέπει να είναι αμερόληπτοι ανθρωπιστικοί φορείς και ότι το στρατιωτικό προσωπικό πρέπει να συμμετέχει σε εξαιρετικές μόνο περιπτώσεις, εις αναγνώριση της ουδέτερης, αμερόληπτης και ανεξάρτητης φύσης της εργασίας των ανθρωπιστικών φορέων και με πλήρη συμμόρφωση προς τις σχετικές διεθνείς προδιαγραφές, όπως έχουν κωδικοποιηθεί στις «Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρήση στρατιωτικών πόρων και πόρων πολιτικής άμυνας για την αντιμετώπιση ανθρωπιστικών έκτακτων καταστάσεων» και υποστηρίζονται στην Ευρωπαϊκή Κοινή Αντίληψη για την Ανθρωπιστική Βοήθεια·
43. επισημαίνει ότι οιαδήποτε διαπιστούμενη προσβολή των αρχών της ουδετερότητας, της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας εκ μέρους των εν λόγω φορέων κατά την επιτέλεση του έργου τους, καθιστά τους τελευταίους πιο ευάλωτους στην περιοχή, κυρίως επειδή θα συνεχίσουν να είναι παρόντες εκεί για μεγάλο διάστημα μετά την απόσυρση των στρατευμάτων·
44. τονίζει ότι η ανάπτυξη Ομάδων Ανασυγκρότησης Επαρχιών (ΟΑΕ) σε δράσεις παροχής βοήθειας για ανασυγκρότηση και/ή ανάπτυξη αντενδείκνυται, δεδομένου ότι προκαλείται σύγχυση όσον αφορά τη διάκριση μεταξύ πολιτών που εργάζονται στον τομέα της αναπτυξιακής βοήθειας και στρατιωτικών, και τούτο αποβαίνει εις βάρος των προσπαθειών για την ανασυγκρότηση και ανάπτυξη του Αφγανιστάν·
45. σημειώνει ότι, όπως έχει ευρέως αναφερθεί στον Τύπο και στην έκθεση της Βουλής των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ ‘Warlord, Inc.’, ο στρατός των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν έχει προσφύγει για το μεγαλύτερο μέρος της υλικοτεχνικής του στήριξης σε ιδιώτες αναδόχους οι οποίοι με τη σειρά τους αναθέτουν υπεργολαβικά την προστασία στρατιωτικών αποστολών σε τοπικούς αφγανούς παρόχους υπηρεσιών ασφάλειας με καταστρεπτικές συνέπειες·
46. σημειώνει ότι η απόφαση να ανατεθεί η αλυσίδα στρατιωτικού εφοδιασμού των ΗΠΑ σε ιδιώτες χωρίς κανένα αξιόπιστο κριτήριο για τη διασφάλιση της λογοδοσίας, της διαφάνειας και της νομιμότητας, πυροδοτεί εκβιασμούς και δωροδοκίες, δεδομένου ότι πολέμαρχοι, αρχηγοί της τοπικής μαφίας και τέλος ηγετικά στελέχη των Ταλιμπάν καταλήγουν να λαμβάνουν σημαντική αναλογία των 2,2-3 δισεκατομμυρίων δολαρίων των ΗΠΑ για επιχειρήσεις στον τομέα της στρατιωτικής υλικοτεχνικής στήριξης στο Αφγανιστάν·
47. εκφράζει αποτροπιασμό για το γεγονός ότι το τίμημα για την παροχή προστασίας και η εκβιαστική απόσπαση χρημάτων σε κάθε επίπεδο της αλυσίδας στρατιωτικού εφοδιασμού αποτελεί τη σημαντικότερη πηγή χρηματοδότησης των ανταρτών, όπως έχει αναγνωρίσει η Υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Χίλαρι Κλίντον Clinton στην κατάθεσή της ενώπιον της Επιτροπής Εξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας το Δεκέμβριο 2009·
48. εκφράζει επίσης αποτροπιασμό για το γεγονός ότι, δεδομένου ότι οι στρατιωτικές υλικοτεχνικές υποδομές των ΗΠΑ και του NATO/ISAF ακολουθούν παρεμφερείς κανόνες, δεν εξασφαλίζεται πλήρως και σε όλες τις περιπτώσεις η πλήρης ιχνηλασιμότητα της οικονομικής συνεισφοράς της ΕΕ·

49. επικροτεί απόλυτα τις νέες κατευθυντήριες γραμμές που εξέδωσε το Σεπτέμβριο του 2010 η στρατιωτική διοίκηση του ΝΑΤΟ στο Αφγανιστάν όσον αφορά τη σύναψη συμβάσεων – υπολογιζόμενης αξίας σήμερα ύψους 14 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ ετησίως – με στόχο τη μείωση της διαφθοράς και των πόρων που διοχετεύονται έμμεσα στις εξεγέρσεις και στους Ταλιμπάν· ελπίζει ότι θα εφαρμοστεί ταχέως αυτή η αλλαγή προσανατολισμού της πολιτικής για τη σύναψη συμβάσεων·
50. χαιρετίζει, σ' αυτό το πλαίσιο, το πρόσφατο διάταγμα του Προέδρου Καρζάι με το οποίο δίδεται τετράμηνη προθεσμία για την παύση της λειτουργίας όλων των τοπικών και αλλοδαπών ιδιωτικών επιχειρήσεων ασφάλειας στο Αφγανιστάν·

Η ειρηνευτική διαδικασία

51. τονίζει ότι η χρηστή διακυβέρνηση, το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν τα θεμέλια ενός σταθερού και ευημερούντος Αφγανιστάν· τονίζει, επομένως, ότι η ύπαρξη αξιόπιστων δικαστικών διαδικασιών συνιστά θεμελιώδη πτυχή της ειρηνευτικής διαδικασίας και ότι ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η πρόληψη της διαδεδομένης ατιμωρησίας πρέπει να αποτελούν μη διαπραγματεύσιμες πτυχές όλων των σταδίων της ειρηνευτικής διαδικασίας· καλεί, στο πλαίσιο αυτό, την κυβέρνηση του Αφγανιστάν να εφαρμόσει ως θέμα προτεραιότητας στρατηγική για τη μεταρρύθμιση του δικαστικού κλάδου·
52. πιστεύει ότι το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης για το σημερινό αδιέξοδο στο Αφγανιστάν έγκειται στις πρόωρες λανθασμένες εκτιμήσεις των συμμαχικών δυνάμεων πριν από τη νέα στρατηγική κατά της εξέγερσης που είχαν προβλέψει μια γρήγορη στρατιωτική νίκη επί των Ταλιμπάν και την εύκολη μετάβαση σε μια σταθερή χώρα που θα διοικείται από μια νόμιμη κυβέρνηση την οποία θα στηρίζουν σθεναρά δυτικές χώρες·
53. πιστεύει, συνεπώς, ότι υποτιμήθηκε η παρουσία των δυνάμεων των Ταλιμπάν, ενώ η ικανότητα της κυβέρνησης Καρζάι να διασφαλίσει τη διακυβέρνηση υπερεκτιμήθηκε, με αποτέλεσμα να παραμεληθεί το έργο ανοικοδόμησης και ανάπτυξης της χώρας·
54. εκφράζει το φόβο ότι τα λάθη αυτά έχουν πυροδοτήσει την αναζωπύρωση της εξέγερσης των Ταλιμπάν σε έκταση που ξεπερνά το ήμισυ της χώρας, πράγμα που έχει επιδεινώσει ακόμη περισσότερο την ασφάλεια σε ολόκληρη την περιοχή και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κυρίως των γυναικών·
55. επισημαίνει ότι η στρατιωτική εστίαση του παρελθόντος δεν πέτυχε τα επιθυμητά αποτελέσματα και υποστηρίζει επομένως ένθερμα μια πιο πολιτική προσέγγιση·
56. αναγνωρίζει ότι η μόνη πιθανή λύση είναι πολιτικού χαρακτήρα και ότι αυτό θα περιλαμβάνει διαπραγματεύσεις – που θα πρέπει ενδεχομένως να διεξαχθούν στο πλαίσιο της κατάπαυσης του πυρός – με τους Ταλιμπάν και άλλες ομάδες μαχητών καθώς και με άλλους πολιτικούς παράγοντες της χώρας, έτοιμους να συμμετάσχουν σε μία κυβέρνηση εθνικής ενότητας ικανή να θέσει τέρμα στον εμφύλιο πόλεμο που πλήττει τη χώρα εδώ και τρεις σχεδόν δεκαετίες και να εξασφαλίσουν πλήρη σεβασμό του κράτους δικαίου και των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων· πιστεύει ότι, προκειμένου να εξυρευθεί πολιτική λύση, θα πρέπει να δοθεί χρόνος για να φανούν τα αποτελέσματα της νέας πολιτικής κατά της εξέγερσης, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που ανακοίνωσε ο

Πρόεδρος Ομπάμα·

57. εκφράζει την πεποίθηση ότι οι τρεις βασικές προϋποθέσεις της ΕΕ για μια τέτοια ειρηνευτική διαδικασία και τη συμμετοχή των Ταλιμπάν πρέπει να αποτελέσουν δέσμευση όλων των μερών που συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις για την εκδίωξη από τη χώρα της Αλ Κάιντα και την εκ μέρους της προαγωγή της διεθνούς τρομοκρατίας, καθώς και κάθε άλλης τρομοκρατικής ομάδας· η λήψη μέτρων για την εκρίζωση της καλλιέργειας της παπαρούνας· και η θέσπιση πολιτικής για την προαγωγή και το σεβασμό των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του Συντάγματος του Αφγανιστάν·
58. πιστεύει επίσης ότι όλα τα υπόλοιπα ζητήματα πρέπει να εναπόκεινται στη βούληση και στην ικανότητα του ίδιου του αφγανικού λαού·
59. ναγνωρίζει ότι οι Ταλιμπάν δεν αποτελούν μια ενιαία ενότητα και ότι υπάρχουν τουλάχιστον 33 σημαντικότεροι ηγέτες, 820 μέσης βαθμίδας/νεότεροι αρχηγοί και 25.000 - 36.000 στρατιώτες που έχουν κατανεμηθεί σε 220 κοινότητες και ορισμένοι αγωνίζονται για ιδεολογικούς και άλλοι για οικονομικούς λόγους· πιστεύει επομένως ότι πρέπει από τώρα και στο εξής να ενθαρρυνθούν διαπραγματεύσεις σε τοπικό επίπεδο μεταξύ των δημοκρατικά εκλεγμένων τοπικών κυβερνήσεων και μελών της ένοπλης αντιπολίτευσης «που αποκηρύσσουν τη βία, δεν έχουν διασυνδέσεις με διεθνείς τρομοκρατικές οργανώσεις, σέβονται το Σύνταγμα και είναι πρόθυμα να συμμετάσχουν στην οικοδόμηση ενός ειρηνικού Αφγανιστάν», σύμφωνα με τις παραγράφους 13 και 14 του ανακοινωθέντος της Καμπούλ της 20ής Ιουλίου 2010·
60. εκφράζει ικανοποίηση για το πρόγραμμα ειρήνης και επανένταξης της κυβέρνησης του Αφγανιστάν, το οποίο είναι ανοικτό σε όλους τους αφγανούς μέλη της ένοπλης αντιπολίτευσης και των κοινοτήτων τους με βάση τις προαναφερθείσες παραγράφους 13 και 14 του ανακοινωθέντος της Καμπούλ·
61. τονίζει ότι οποιαδήποτε στρατηγική αφοπλισμού και επανένταξης πρέπει να λαμβάνει σοβαρά υπόψη της το πρόβλημα της επιστροφής των πρώην μαχητών και των προσφύγων στα χωριά καταγωγής τους·
62. τονίζει πόσο σημαντική είναι η αύξηση της αξιοπιστίας, υπευθυνότητας και ικανότητας της κυβέρνησης και της δημόσιας διοίκησης του Αφγανιστάν προκειμένου να βελτιωθεί η φήμη τους μεταξύ των ιδίων των πολιτών·
63. τονίζει το βασικό ρόλο του Πακιστάν, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν κίνητρα ούτως ώστε να αναλάβουν οι Ταλιμπάν τη διεξαγωγή σοβαρών διαπραγματεύσεων εφόσον τα σύνορα του Πακιστάν εξακολουθούν να είναι ανοιχτά για αυτούς· συνιστά ευρύτερο διεθνή συντονισμό και συμμετοχή στη διαδικασία αυτή και άλλων γειτονικών χωρών και ηγετικών περιφερειακών παραγόντων, και ιδίως του Ιράν, της Τουρκίας, της Κίνας, της Ινδίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας·
64. καλεί την Επιτροπή να αξιολογήσει τις στρατηγικές και πολιτικές συνέπειες που είχαν για το Αφγανιστάν και την ευρύτερη περιοχή οι πρόσφατες καταστροφικές πλημμύρες στο Πακιστάν, και να λάβει κάθε απαραίτητο μέτρο για να βοηθήσει τον πληγέντα πληθυσμό της χώρας και τους πρόσφυγες από το Αφγανιστάν, των οποίων τα στρατόπεδα κατακλύστηκαν από τις πλημμύρες·

65. τονίζει τη σημασία της καλής διαχείρισης των υδάτων εντός και πέριξ του Αφγανιστάν και επισημαίνει τα οφέλη της περιφερειακής και διασυνοριακής συνεργασίας στον τομέα αυτό, μεταξύ άλλων όσον αφορά την οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ των γειτόνων στη νοτιοδυτική Ασία·
66. καταδικάζει εντονότατα την εμπλοκή της Υπηρεσίας Πληροφοριών του Πακιστάν (ISI) στην εξέγερση, που προσπαθεί να διασφαλίσει ότι το Πακιστάν θα αντλήσει επίσης ικανοποιητικά αποτελέσματα από την ειρηνευτική διαδικασία·
67. τονίζει, ωστόσο, ότι προκειμένου να μπορέσει να εδραιωθεί η ειρήνη στο Αφγανιστάν, θα πρέπει να συναφθούν πολιτικές συμφωνίες μεταξύ βασικών περιφερειακών δυνάμεων, όπως η Ινδία, το Πακιστάν, το Ιράν και τα κράτη της κεντρικής Ασίας, η Ρωσία, η Κίνα και η Τουρκία, και θα πρέπει να καταλήξουν σε κοινή θέση μη παρέμβασης και υποστήριξης της ανεξαρτησίας του Αφγανιστάν· ζητεί επίσης να ομαλοποιηθούν οι σχέσεις μεταξύ του Αφγανιστάν και του Πακιστάν, ιδίως με την οριστική ρύθμιση του θέματος των διεθνών συνόρων μεταξύ των δύο χωρών·
68. καλεί την ΕΕ να συνεχίσει να υποστηρίζει τη διαδικασία ειρήνευσης και συμφιλίωσης στο Αφγανιστάν καθώς και τις προσπάθειες του Αφγανιστάν να επανεντάξει όσους είναι έτοιμοι να αποκηρύξουν τη βία, επιτρέποντας στην κυβέρνηση Καρζάι αρκετή ευελιξία κατά την επιλογή των συνομιλητών της, και επιμένει ότι το Σύνταγμα του Αφγανιστάν και ο σεβασμός των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να αποτελέσουν το γενικό νομικό και πολιτικό πλαίσιο για την ειρηνευτική διαδικασία·
69. χαιρετίζει τα εθνικά προγράμματα προτεραιότητας που εκπόνησε η κυβέρνηση του Αφγανιστάν σύμφωνα με την εθνική αναπτυξιακή στρατηγική της χώρας και υποστήριξε η Διάσκεψη της Καμπούλ, και ζητεί την πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή τους·
70. επισημαίνει με έμφαση για μία ακόμη φορά την ανάγκη να αναλάβει η ΕΕ περισσότερο ενεργό ρόλο στην ανασυγκρότηση και ανάπτυξη του Αφγανιστάν εφόσον δεν είναι δυνατό να επικρατήσει διαρκής ειρήνη στην ίδια τη χώρα και σε ολόκληρη την περιοχή χωρίς τη σημαντική μείωση της φτώχειας και τη βιώσιμη ανάπτυξη· αναγνωρίζει ότι δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη χωρίς ασφάλεια, καθώς δεν υπάρχει ασφάλεια χωρίς ανάπτυξη·
71. προτρέπει την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να εργασθούν από κοινού με τις ΗΠΑ για να διοχετευτεί περισσότερη διεθνής βοήθεια μέσω των τοπικών αρχών και της κυβέρνησης της Καμπούλ και να ενθαρρύνουν τις ΗΠΑ να εγκαταλείψουν την πολιτική της παράκαμψης των τοπικών θεσμικών οργάνων κατά την παράδοση της διεθνούς βοήθειας και της ιδιωτικοποίησης της ασφάλειας, καθώς και τις παράλληλες και κατά τα φαινόμενα αντιφατικές (ως προς την ειρηνευτική διαδικασία) προσπάθειες για τον «αποκεφαλισμό» των ηγετών της εξέγερσης μέσω τηλεκατευθυνόμενων αεροπλάνων, ειδικών δυνάμεων των ΗΠΑ και τοπικών ομάδων πολιτοφυλακής, προσεγγίσεις οι οποίες έχουν αμφισβητήσιμο νομικό καθεστώς, συχνά προκαλώντας θύματα στον άμαχο πληθυσμό και μειώνοντας το κύρος της διεθνούς παρέμβασης· αποτίει φόρο τιμής στους στρατιωτικούς όλων των συμμαχικών δυνάμεων που έχασαν τη ζωή τους υπερασπιζόμενοι την ελευθερία και εκφράζει τα συλλυπητήρια του προς τις οικογένειές τους και προς τις οικογένειες όλων των αθώων Αφγανών θυμάτων·

72. τονίζει ότι η στρατιωτική παρουσία μερικών κρατών μελών της ΕΕ και των συμμάχων τους στο Αφγανιστάν είναι μέρος της επιχείρησης NATO/ISAF και των στόχων της για την καταπολέμηση της απειλής της διεθνούς τρομοκρατίας και την αντιμετώπιση της καλλιέργειας και της εμπορίας ναρκωτικών·
73. τονίζει ότι η παρουσία αυτή μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία των συνθηκών ασφάλειας που θα επιτρέψουν στην αφγανική κυβέρνηση να υλοποιήσει τα πρόσφατα σχέδιά της όσον αφορά την εκμετάλλευση της δυνητικά τεράστιας βιομηχανίας μεταλλευμάτων και ορυκτών της χώρας, προσφέροντάς της έτσι τους ιδίους πόρους που τόσο χρειάζεται για τον εθνικό της προϋπολογισμό·
74. τονίζει ότι οι δυνητικά τεράστιοι πόροι μεταλλευμάτων και ορυκτών στην επικράτεια του Αφγανιστάν ανήκουν αποκλειστικά στο λαό του Αφγανιστάν, και ότι η «προστασία» των πόρων αυτών δεν μπορεί ποτέ να χρησιμοποιηθεί ως δικαιολογία για τη συνεχή παρουσία ξένων στρατευμάτων στο έδαφος του Αφγανιστάν·

Αστυνομία και κράτος δικαίου

75. σημειώνει ότι δεν μπορεί να υπάρξει σταθερότητα ή ειρήνη στο Αφγανιστάν εάν το κράτος δεν εγγυάται πρωτίστως την ασφάλεια των πολιτών του με δική του ευθύνη·
76. χαιρετίζει το στόχο του Προέδρου Καρζάι να διευθύνουν και να εκτελούν στρατιωτικές επιχειρήσεις μόνον οι εθνικές δυνάμεις ασφαλείας του Αφγανιστάν σε όλες τις επαρχίες μέχρι τα τέλη του 2014, καθώς και τη δέσμευση της κυβέρνησης του Αφγανιστάν για σταδιακή άσκηση της πλήρους εξουσίας όσον αφορά τη δική της ασφάλεια·
77. τονίζει ότι πρέπει να εξασφαλιστεί για το Αφγανιστάν αποτελεσματική αστυνομική δύναμη και αυτόνομος στρατός που θα είναι σε θέση να εξασφαλίζει την ασφάλεια που θα επιτρέψει την επακόλουθη απόσυρση της ξένης στρατιωτικής παρουσίας από τη χώρα·
78. επικροτεί την ιδέα του Στρατηγού Petraeus να επιτραπεί στις τοπικές, δημοκρατικά εκλεγμένες αρχές να διαθέτουν τοπική χωροφυλακή για τη διατήρηση του νόμου και της τάξης και για την προστασία του τοπικού πληθυσμού·
79. αναγνωρίζει ωστόσο ότι η ύπαρξη αυτοσυντηρούμενων δυνάμεων ασφαλείας αποτελεί αρκετά μακροπρόθεσμο στόχο και συνεπώς εφιστά ιδιαίτερη προσοχή στην ανάγκη μιας περισσότερο συντονισμένης και ολοκληρωμένης προσέγγισης στην εκπαίδευση της αστυνομίας καθώς και, ξεχωριστά, στην εκπαίδευση των αξιωματικών του στρατού, και εφιστά την προσοχή στη χρηματοδότηση που επενδύεται στην εκπαίδευση της αστυνομίας, με περιορισμένα αποτελέσματα· καλεί όλους τους εμπλεκόμενους παράγοντες να συνεργάζονται στενά και συντονισμένα ώστε να αποφεύγουν την περιττή επικάλυψη και να εκπληρώνουν τα συμπληρωματικά καθήκοντα σε στρατηγικό και επιχειρησιακό επίπεδο·
80. τονίζει την ανάγκη συνεκτικής μεταρρύθμισης του Υπουργείου Εσωτερικών, χωρίς την οποία μπορεί να αποτύχουν οι προσπάθειες για τη μεταρρύθμιση και οικοδόμηση μιας νέας αστυνομικής δύναμης και επισημαίνει σχετικά τη σημασία της παρακολούθησης, υποστήριξης, παροχής συμβουλών και εκπαίδευσης στο Υπουργείο Εσωτερικών, σε επίπεδο περιφερειών και επαρχιών, σύμφωνα με τον περαιτέρω στόχο της EUPOL·

81. πιστεύει ότι η αναμφίβολα ασαφής εντολή της EUPOL και τα περιορισμένα επιτεύγματά της έως τώρα δεν της επιτρέπουν να αποκτήσει τον ηγετικό ρόλο της ΕΕ που της αρμόζει· αποδοκιμάζει το γεγονός ότι τρία έτη μετά την ανάπτυξή της, η EUPOL δεν έχει ακόμη φτάσει τα τρία τέταρτα της εγκεκριμένης ισχύος της· καλεί εκ νέου το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη της ΕΕ να τηρήσουν στο ακέραιο τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν στα πλαίσια της αποστολής αυτής·
82. χαιρετίζει τη σύσταση από την EUPOL στο Αφγανιστάν της Εισαγγελίας κατά της Διαφθοράς με στόχο τη διερεύνηση υποθέσεων υψηλόβαθμων δημόσιων αξιωματούχων και άλλων υπαλλήλων που είναι ύποπτοι διαφθοράς·
83. ανησυχεί για τα στοιχεία της Διεθνούς Δύναμης Αρωγής για την Ασφάλεια (ISAF), σύμφωνα με τα οποία από τους 94.000 άνδρες της αφγανικής εθνικής αστυνομίας σχεδόν το 90% είναι αναλφάβητοι, το 20% χρήστες ναρκωτικών, και περισσότερο από το 30% εξαφανίζονται μετά από ένα χρόνο, χωρίς να αναφέρουμε τα περίπου 1.000 άτομα που σκοτώνονται κάθε χρόνο εν ώρα υπηρεσίας·
84. πιστεύει ότι τα κύρια αίτια της αναποτελεσματικής γενικής εκπαίδευσης είναι η έλλειψη συντονισμού των διαφόρων πτυχών της αστυνομικής εκπαίδευσης και η πρακτική να μεταβιβάζονται τα καθήκοντα σε ιδιωτικές εταιρίες στρατιωτικών καθηκόντων και ασφάλειας (PMSC)·
85. σημειώνει ότι η δέσμευση της ΕΕ και των κρατών μελών της για τη δημιουργία μιας επαγγελματικής αστυνομικής δύναμης του Αφγανιστάν ενδέχεται να υπονομευτεί από επικρατέστερες πρακτικές όπως είναι η προσέγγιση ταχείας δράσης που εφαρμόζουν ορισμένες μεγάλες εταιρείες ασφάλειας των ΗΠΑ (ανεπαρκείς έλεγχοι προσλήψεων, εκπαίδευση έξι εβδομάδων χωρίς έντυπο υλικό λόγω του αναλφαβητισμού των εκπαιδευόμενων, ελάχιστη επιτόπια πρακτική εξάσκηση, και εν συνεχεία δίδονται στους προσληφθέντες αναγνωριστική κάρτα, στολή και όπλα και αποστέλλονται για περιπολία)· τονίζει την ανάγκη πιο συνεπούς και βιώσιμης εκπαίδευσης αστυνομικών που θα επιτρέψει τη συνεργασία μεταξύ των διαφόρων αστυνομικών δυνάμεων του Αφγανιστάν· τονίζει ότι οι αποστολές εκπαίδευσης της αστυνομίας δεν πρέπει να περιορίζονται σε τεχνικές πτυχές αλλά πρέπει να εγγυώνται στοιχειώδη παιδεία στους νεοσύλλεκτους και την παροχή σε αυτούς βασικών γνώσεων εθνικού και διεθνούς δικαίου·
86. διαπιστώνει με αγανάκτηση τους ανεπαρκείς χρηματοπιστωτικούς ελέγχους που διενεργούνται στις ιδιωτικές αυτές εταιρείες, και παραπέμπει σε κοινή έκθεση των Υπουργείων Άμυνας και Εξωτερικών των ΗΠΑ του 2006, τα πορίσματα της οποίας εξακολουθούν να ισχύουν έως σήμερα, σύμφωνα με τα οποία η αστυνομική δύναμη στο Αφγανιστάν δεν ήταν σε θέση να εκτελέσει το σύννηθες έργο επιβολής του νόμου και ότι δεν υπήρχε αποτελεσματικό πρόγραμμα εκπαίδευσης· αναγνωρίζει τις προσπάθειες της γενικής διοίκησης, και στο πλαίσιο της στρατηγικής κατά της εξέγερσης, να ασκήσει κάποιον έλεγχο στις ιδιωτικές ξένες ομάδες πολιτοφυλακής που δρουν ατιμωρητί στο Αφγανιστάν·
87. συνιστά να παύσουν το συντομότερο δυνατόν να εκπαιδεύουν την αστυνομία ιδιώτες ανάδοχοι·
88. ζητεί τη βελτίωση της διεθνούς συνεργασίας και συντονισμού για την σημαντική αύξηση

των ικανοτήτων εκπαίδευσης της αστυνομίας και την περαιτέρω βελτίωση της αποτελεσματικότητας των εκπαιδευτικών προγραμμάτων· προτείνει να τεθεί σε εφαρμογή από κοινού από την EUPOL και το NATO/ISAF ευρείας κλίμακας πρόγραμμα εκπαίδευσης της αστυνομίας με ένταξη των μονάδων της εθνικής αστυνομίας, όπως συμφωνήθηκε με την κυβέρνηση του Αφγανιστάν, αποφεύγοντας με τον τρόπο αυτό την επικάλυψη έργου, την κατασπατάληση και τον κατακερματισμό·

89. προτρέπει την Ύπατη Εκπρόσωπο για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας και τα κράτη μέλη της ΕΕ να εντείνουν την αστυνομική εκπαίδευση στο Αφγανιστάν και να αυξήσουν σημαντικά τον αριθμό των αστυνομικών εκπαιδευτών επιτόπου, ούτως ώστε να καταστεί ρεαλιστικό σενάριο η επίτευξη του στόχου της Διάσκεψης του Λονδίνου για την εκπαίδευση 134.000 αστυνομικών του Αφγανιστάν μέχρι το τέλος του 2011· προτρέπει την Ύπατη Εκπρόσωπο για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας να τροποποιήσει την εντολή της EUPOL στο Αφγανιστάν επιτρέποντας επίσης την εκπαίδευση χαμηλόβαθμων αστυνομικών σε όλες τις επαρχίες, αυξάνοντας τον αριθμό των εβδομάδων βασικής εκπαίδευσης και εξασφαλίζοντας ότι οι περιπολίες και λοιπές δραστηριότητες αστυνόμευσης διεξάγονται από κοινού κατά την ενεργό υπηρεσία· προτρέπει τα κράτη μέλη της ΕΕ όχι μόνο να συγχωνεύσουν τη διμερή αποστολή τους αστυνομικής εκπαίδευσης με την EUPOL αλλά και να μην επιβάλλουν περιορισμούς στα μέλη εθνικών αστυνομικών δυνάμεων που συμμετέχουν στην EUPOL·
90. συνιστά να αυξηθούν οι αμοιβές του προσωπικού της αφγανικής αστυνομίας και να επανεξεταστεί όλη η διαδικασία πρόσληψης, προσλαμβάνοντας κατά προτίμηση άτομα που διαθέτουν βασική παιδεία και δεν είναι χρήστες ναρκωτικών και είναι καταλληλότερα από ψυχολογική και σωματική άποψη σε σχέση με το σημερινό προσωπικό·
91. τονίζει ότι η αστυνομική εκπαίδευση δεν θα έχει αποτελέσματα άνευ ενός ορθώς λειτουργούντος δικαστικού συστήματος και καλεί, επομένως, τη διεθνή κοινότητα να προσφέρει αυξημένη οικονομική και τεχνική υποστήριξη για την ενίσχυση του δικαστικού συστήματος, μεταξύ άλλων με την αύξηση του μισθού των δικαστών όλων των επιπέδων· ζητεί περαιτέρω από το Συμβούλιο να θεσπίσει, σε συντονισμό με τον ΟΗΕ, ειδική αποστολή για την εκπαίδευση δικαστών και δημοσίων υπαλλήλων του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του ποινικού συστήματος του Αφγανιστάν·
92. χαιρετίζει το γεγονός ότι η αφγανική κυβέρνηση ανέλαβε κατά τη Διάσκεψη της Καμπούλ να βελτιώσει, με την υποστήριξη διεθνών εταίρων, την πρόσβαση στην απονομή δικαιοσύνης σε ολόκληρη τη χώρα, εφαρμόζοντας συγκεκριμένα μέτρα εντός του προσεχούς δωδεκαμήνου, καθώς και το δυναμικό των δικαστικών θεσμών, μεταξύ άλλων με το σχεδιασμό και την εφαρμογή μιας συνεκτικής στρατηγικής για τους ανθρώπινους πόρους·

Ναρκωτικά

93. επισημαίνει ότι το Αφγανιστάν είναι η πηγή του 90% του παγκόσμιου παράνομου οπίου, και επιπλέον ότι, όταν οι συμμαχικές δυνάμεις εισήλθαν στην Καμπούλ το 2001, δεν υπήρχε καλλιέργεια παπαρούνας στο Αφγανιστάν λόγω της επιτυχίας των Ηνωμένων Εθνών να απαγορεύσουν την καλλιέργειά της·

94. επιβεβαιώνει ότι μια μεγάλη και εξοπλισμένη με επαρκείς πόρους στρατιωτική δύναμη θα διατηρούσε ευκολότερα αυτήν την κατάσταση χωρίς παραγωγή οπίου μέσω τοπικών σχεδίων αγροτικής ανάπτυξης που θα προστατεύεται από τις στρατιωτικές της δυνάμεις και των Ταλιμπάν και των τοπικών πολέμαρχων·
95. σημειώνει, ωστόσο, ότι η παραγωγή οπίου εξακολουθεί να αποτελεί σημαντικό κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα με επιπτώσεις στην ασφάλεια, και καλεί την ΕΕ να το θεωρήσει στρατηγική προτεραιότητα των πολιτικών της έναντι του Αφγανιστάν·
96. επισημαίνει ότι περισσότερο από το 90% της ηρωίνης που διακινείται στην Ευρώπη προέρχεται από το Αφγανιστάν και ότι το κόστος για τη δημόσια υγεία στις ευρωπαϊκές χώρες ανέρχεται σε δισεκατομμύρια δολάρια· τονίζει ότι οι προκλήσεις που θέτει η οικονομία των ναρκωτικών στο Αφγανιστάν πρέπει να αντιμετωπισθούν όχι μόνο σε εθνικό αλλά και σε διεθνές επίπεδο, με την αντιμετώπιση όλων των κρίκων της αλυσίδας των ναρκωτικών, πράγμα που απαιτεί, συγκεκριμένα, παροχή στήριξης στους γεωργούς για την μείωση της προσφοράς, καθώς και πρόληψη της χρήσης ναρκωτικών και θεραπεία για τον περιορισμό της ζήτησης και επιβολή του νόμου κατά των μεσαζόντων· συγκεκριμένα, προτείνει μαζικές επενδύσεις για την θέσπιση μιας συνεκτικής γεωργικής και αγροτικής πολιτικής που θα προσφέρει μια αξιόπιστη και βιώσιμη εναλλακτική λύση στους παραγωγούς οπίου· εμμένει επίσης στην ανάγκη ενσωμάτωσης της διάστασης του περιβάλλοντος στη στρατηγική για τη γεωργία και την ύπαιθρο, δεδομένου ότι η υποβάθμιση του περιβάλλοντος, που προκαλείται, για παράδειγμα, από την κακή διαχείριση των υδάτινων πόρων ή την καταστροφή των φυσικών δασών, είναι ένα από τα κύρια εμπόδια για την ανάπτυξη της γεωργικής οικονομίας·
97. σημειώνει ότι, ως αποτέλεσμα της ατιμωρησίας των παραγωγών και των λαθρεμπόρων, η καλλιέργεια έφτασε σε δύο χρόνια στα επίπεδα πριν από το 2001, δεδομένου ότι ένας μικρός αριθμός ισχυρών πολεμάρχων διαχειρίζεται ένα τεράστιο καρτέλ·
98. εκφράζει έντονη ανησυχία για τη δραματική αύξηση του αριθμού των Αφγανών που είναι εξαρτημένοι από τα ναρκωτικά, όπως αναφέρεται στην πρόσφατη έκθεση του UNODC· ζητεί την άμεση ανάληψη στοχευμένων δράσεων για τη μείωση του αριθμού των εξαρτημένων από τα ναρκωτικά, αλλά και για την ιατρική τους περίθαλψη· προς αυτή τη κατεύθυνση, τονίζει την ανάγκη χρηματοδότησης προγραμμάτων για τη δημιουργία κέντρων απεξάρτησης στη χώρα, ιδιαίτερα στις επαρχίες όπου δεν υπάρχει πρόσβαση σε ιατρική θεραπεία·
99. τονίζει ότι, παρά την προγενέστερη πτώση των τιμών που είχε προκαλέσει η υπερπαραγωγή, το 2009 το εμπόριο ναρκωτικών ανήλθε σε συνολικό ύψος 3,4 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ και η πιθανή ακαθάριστη αξία των εξαγωγών οπίου αντιστοιχούσε στο 26% του ΑΕΠ του Αφγανιστάν, ενώ περίπου 3,4 εκατομμύρια Αφγανοί (12 του πληθυσμού) δήλωσαν ότι συμμετείχαν στην παράνομη βιομηχανία ναρκωτικών·
100. επιστά, ωστόσο, την προσοχή στα πορίσματα της πρόσφατης έκθεσης του UNODC σύμφωνα με τα οποία οι Ταλιμπάν επωφελούνται μόνο από το 4% του ετήσιου εμπορίου ναρκωτικών και οι τοπικοί αγρότες από το 21%, ενώ το 75% αναλογεί σε στελέχη της κυβέρνησης, στην αστυνομία, σε τοπικούς και περιφερειακούς μεσάζοντες και σε λαθρεμπόρους· σημειώνει, εν ολίγοις, ότι οι αφγανοί σύμμαχοι του ΝΑΤΟ λαμβάνουν

ουσιαστικά τη μερίδα του λέοντος από τα κέρδη του εμπορίου ναρκωτικών·

101. σημειώνει ότι στην περίοδο 2001 - 2009, οι ΗΠΑ και η διεθνής κοινότητα διέθεσαν 1,61 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ για μέτρα καταπολέμησης των ναρκωτικών χωρίς σημαντικό αντίκτυπο στην παραγωγή και στο λαθρεμπόριο, και υπενθυμίζει ότι ο Richard Holbrooke, Ειδικός Εκπρόσωπος των ΗΠΑ για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, είχε περιγράψει τις προσπάθειες των ΗΠΑ για την καταπολέμηση των ναρκωτικών στο Αφγανιστάν έως σήμερα ως το πιο σπάταλο και αναποτελεσματικό πρόγραμμα που είχε γνωρίσει τόσο σε εσωκυβερνητικό όσο και σε εξωκυβερνητικό επίπεδο·
102. επισημαίνει ότι χωρίς την οριστική απεξάρτηση της οικονομίας του Αφγανιστάν από τα ναρκωτικά, και την εξεύρεση εναλλακτικού βιώσιμου οικονομικού αναπτυξιακού προτύπου, δεν πρόκειται να επιτευχθούν οι στόχοι αποκατάστασης της ασφάλειας και της σταθερότητας στην περιοχή·
103. τονίζει πόσο σημαντικές είναι οι προσπάθειες να τεθεί σταδιακά τέρμα στην καλλιέργεια οπίου στο Αφγανιστάν, – οι οποίες μέχρι τώρα είχαν περιορισμένα αποτελέσματα – και ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, να προβλεφθούν βιώσιμοι εναλλακτικοί πόροι διαβίωσης για τα 3,4 εκατομμύρια Αφγανών που ζουν από το όπιο καθώς και να βελτιωθεί η κατάσταση του λοιπού αφγανικού αγροτικού πληθυσμού·
104. σημειώνει τις επιτυχείς προσπάθειες στο Πακιστάν, στο Λάος και στην Ταϊλάνδη για την σταδιακή εγκατάλειψη της καλλιέργειας οπίου με την αντικατάστασή του από εναλλακτικές καλλιέργειες· σημειώνει επίσης την εμφάνιση πολλά υποσχόμενων νέων καλλιεργειών στο Αφγανιστάν όπως του κρόκου, που μπορούν να εξασφαλίσουν πολύ υψηλότερα εισοδήματα από την καλλιέργεια του οπίου·
105. σημειώνει ότι μία παρεμφερής διαδικασία της σταδιακής εγκατάλειψης της καλλιέργειας οπίου θα μπορούσε να προβλεφθεί για το Αφγανιστάν με κόστος 100 εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο, διαθέτοντας ειδικότερα το 10% της ετήσιας βοήθειας της ΕΕ στη χώρα αυτή για περίοδο πέντε ετών·
106. σημειώνει ότι η προσφάτως υπογραφείσα εμπορική και διαμετακομιστική συμφωνία Αφγανιστάν-Πακιστάν θα δώσει ένα άνοιγμα στους παραγωγούς ροδιών, τη σημαντικότερη τοπική καλλιέργεια της περιοχής, η οποία έχει επανειλημμένως αναφερθεί από αλλοδαπούς εργαζομένους στον τομέα της ανάπτυξης ως ζωτική για τη δημιουργία αξιοπρεπών εναλλακτικών πόρων διαβίωσης για τους παραγωγούς παπαρούνας στο νότιο Αφγανιστάν·
107. επικροτεί το UNODC για τη δραστήρια υποστήριξη που προσφέρει στην κυβέρνηση του Αφγανιστάν στη μάχη της κατά των παράνομων ναρκωτικών και ζητεί να ενισχυθούν το UNODC και τα προγράμματά του στο Αφγανιστάν·
108. ζητεί ένα πενταετές εθνικό σχέδιο για την εκκρίζωση των παράνομων καλλιεργειών οπίου, με ειδικές προθεσμίες και κριτήρια που θα εφαρμοστούν μέσω ειδικευμένης υπηρεσίας με δικό της προϋπολογισμό και προσωπικό·
109. τονίζει ότι το σχέδιο αυτό θα πρέπει να προωθηθεί μέσω συνεργασίας μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσικής Συνομοσπονδίας, δεδομένου ότι η τελευταία είναι το σημαντικότερο

θύμα της ηρωϊνης αφγανικής προέλευσης και η δεύτερη μεγαλύτερη παγκόσμια αγορά οπιοειδών μετά την ΕΕ·

110. καλεί την κυβέρνηση και το κοινοβούλιο του Αφγανιστάν να εγκρίνουν ειδική νομοθεσία που θα απαγορεύει όλες τις πρακτικές εκρίζωσης που ενδέχεται να συνεπάγονται τη χρήση μη χειρωνακτικών και μη μηχανικών μέσων·
111. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να ενσωματώσουν πλήρως αυτήν την προτεινόμενη στρατηγική στις υφιστάμενες στρατηγικές τους, και προτρέπει τα κράτη μέλη της ΕΕ να λάβουν την πρόταση πλήρως υπόψη στα πλαίσια των εθνικών σχεδίων τους·
112. προτρέπει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να λάβουν πλήρως υπόψη όλες τις δημοσιονομικές επιπτώσεις των προτάσεων που περιέχει η παρούσα έκθεση·
 - ο ο
 - ο
113. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, στον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ και στις κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια των κρατών μελών και της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Αφγανιστάν.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Γενικές παρατηρήσεις

Η παρούσα έκθεση βασίζεται στις εκτεταμένες διαβουλεύσεις που είχε ο εισηγητής κατά τους τελευταίους έξι μήνες σχετικά με την κατάσταση στο Αφγανιστάν και τις σχέσεις του με τη διεθνή κοινότητα, στην προσπάθειά του να διευκρινίσει για ποιο λόγο έχουν επιτευχθεί τόσο πενιχρά αποτελέσματα στο Αφγανιστάν παρά τα τεράστια χρηματικά ποσά και τις προσπάθειες που έχουν καταβληθεί κατά τα τελευταία εννέα χρόνια. Το χάσμα μεταξύ των προσδοκιών και της πραγματικότητας στο Αφγανιστάν είναι πλέον εντονότερο από ποτέ άλλοτε, και μια νέα στρατηγική της ΕΕ στη χώρα αυτή θα πρέπει να βασιστεί σε αυτή την προϋπόθεση.

Ο εισηγητής σας αποφάσισε να εστιάσει αποκλειστικά σε τέσσερις τομείς στους οποίους, κατά την κρίση του, θα μπορούσαν να επέλθουν πραγματικές αλλαγές με στοχοθετημένη δράση: **διεθνής βοήθεια, επιπτώσεις της ειρηνευτικής διαδικασίας που ξεκίνησε πρόσφατα, αντίκτυπος της εκπαίδευσης της αστυνομίας και εκρίζωση της καλλιέργειας του οπίου.**

Τα ζητήματα αυτά εμφανίστηκαν ως καίρια θέματα κατά την έρευνα του εισηγητή, κατά τη διάρκεια της οποίας συνάντησε διάφορους υπουργούς της κυβέρνησης του προέδρου Karzai καθώς και τον ίδιο τον Πρόεδρο, τους προέδρους των δύο τμημάτων του κοινοβουλίου, τα στελέχη της ISAF, εκπροσώπους διεθνών οργανώσεων, πρεσβευτές γειτονικών χωρών και πρώην ηγετικά στελέχη της πρώην κυβέρνησης των Ταλιμπάν. Επίσης πραγματοποίησε επισκέψεις σε σχέδια στο Χεράτ που εκτελούνται από ομάδες επαρχιακής ανασυγκρότησης και από διεθνείς οργανισμούς συνεργασίας. Στην Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες ο εισηγητής συνομίλησε με πρεσβευτές, ή τους εκπροσώπους τους, χωρών που έχουν σχέση με το Πακιστάν, διεθνείς ΜΚΟ και μέλη του Κογκρέσου των ΗΠΑ.

Μετά από εννέα χρόνια διεθνούς εμπλοκής, πρέπει να σημειωθεί σημαντική βελτίωση στο Αφγανιστάν δεδομένου ότι η ασφάλεια έχει επιδεινωθεί και οι βασικοί κοινωνικοοικονομικοί δείκτες είναι άκρως απογοητευτικοί. Το γεγονός αυτό σχετίζεται με το ότι πολύ συχνά έχουν ληφθεί αποφάσεις χωρίς επαρκή συμμετοχή του αφγανικού λαού, και οι ξένοι φορείς, είτε στρατιωτικού είτε πολιτικού χαρακτήρα, έχουν λειτουργήσει με τρόπο προσβλητικό και αυθαίρετο κατά την κρίση των Αφγανών. Το βασικό αξίωμα της παρούσας έκθεσης είναι συνεπώς, η ανάγκη να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέπουν την ταχεία "αφγανοποίηση" της αφγανικής κρίσης με στόχο τη δημιουργία μιας σταθερής κυβέρνησης που θα υποστηρίζεται από τη διεθνή κοινότητα, και θα εστιάζει όλες τις προσπάθειές της για την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη. Κατά συνέπεια, η έκθεση παραθέτει τα επιχειρήματα ούτως ώστε να ηγηθεί η ΕΕ των διεθνών προσπαθειών μεταχειρίζοντας το Αφγανιστάν ως κυριαρχικό κράτος και όχι πλέον ως "αδέσποτη γη".

Διεθνής βοήθεια

Το σοβαρότερο πρόβλημα του Αφγανιστάν είναι η φτώχεια. Προξενεί κατάπληξη το γεγονός ότι πολύ περισσότεροι Αφγανοί πεθαίνουν από τη φτώχεια παρά λόγω της ένοπλης σύρραξης:

η μητρική θνησιμότητα προκαλεί 25.000 θανάτους το χρόνο, σε αντίθεση με "μόνο" 2.186 θανάτους άμαχων πολιτών μεταξύ του Ιανουαρίου και του Νοεμβρίου 2009, και περισσότερος από το μισό πληθυσμό της χώρας ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας, και όλα αυτά συμβαίνουν παρά τις μεγάλες προσπάθειες διεθνούς βοήθειας που διοχετεύονται στο Αφγανιστάν.

Ποιο λοιπόν είναι το πραγματικό πρόβλημα; Πρώτα-πρώτα, είναι εξαιρετικά δύσκολο να συγκεντρωθούν αξιόπιστα στοιχεία σχετικά με τις λεπτομέρειες και τον αντίκτυπο της διεθνούς στρατηγικής και πολιτικής παρέμβασης έως τώρα, πράγμα που εξακολουθεί να συνιστά σημαντικό εμπόδιο που δεν επιτρέπει να κατανοηθεί τι συμβαίνει σήμερα στο Αφγανιστάν. Με τον ίδιο τρόπο, υπάρχει προφανής έλλειψη συντονισμού και επικοινωνίας μεταξύ των χορηγών και κυρίως μεταξύ των χορηγών και των υποτιθέμενων δικαιούχων, των Αφγανών. Σε πρόσφατη συνάντηση στην Καμπούλ, ο Υπουργός Οικονομικών παραπονέθηκε στον εισηγητή της παρούσας έκθεσης ότι η κυβέρνηση δεν είχε λάβει καμία πληροφορία σχετικά με περίπου το ένα τρίτο της διεθνούς βοήθειας που είχε δαπανηθεί στο Αφγανιστάν από το 2001. Άλλοι συνομιλητές διατύπωσαν παρεμφερείς διαμαρτυρίες.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν αρχίσει να συγκεντρώνουν, έστω και καθυστερημένα, συναφή στοιχεία για τη βοήθεια και τον αντίκτυπό της μέσω του Ειδικού Γενικού Επιθεωρητή για την Ανασυγκρότηση του Αφγανιστάν (SIGAR), πράγμα που πρέπει να επιδοκιμαστεί. Αφετέρου, η ΕΕ, προτίθεται να δημιουργήσει συνεκτική τράπεζα δεδομένων σχετικά με την ανάλυση κάθε ενίσχυσης της ΕΕ προς το Αφγανιστάν αποβλέποντας στη δημιουργία μεγαλύτερης διαφάνειας και στη θέσπιση μηχανισμών ούτως ώστε να υποχρεούνται οι χορηγοί να είναι απολύτως υπόλογοι.

Πολλές μελέτες, μεταξύ άλλων, έκθεση του 2007 του Peace Dividend Trust, με τίτλο "Afghanistan Compact Procurement Monitoring Project", έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο μεγαλύτερος επιτόπιος οικονομικός αντίκτυπος (περίπου το 80%) επιτυγχάνεται όταν οι πόροι παρέχονται απευθείας στην κυβέρνηση σε αντίθεση με τη χρηματοδότηση μεσαζόντων, όπως είναι διεθνείς εταιρείες ή ΜΚΟ (λιγότερο από 20%). Ωστόσο, η ευρεία πρακτική της διοχέτευσης του μεγαλύτερου μέρους της βοήθειας μέσω πληθώρας διεθνών οργανισμών, διεθνών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, τραπεζών περιφερειακής ανάπτυξης, ΜΚΟ, ιδιωτικών αναδόχων και όχι μέσω της κεντρικής κυβέρνησης εξακολουθεί να ασκείται, και μεγάλο τμήμα της βοήθειας τείνει να χάνεται σε διάφορα σημεία της αλυσίδας προμηθειών. Τεράστια ποσά χάνονται χορηγούμενα ως αμοιβές (που μπορούν να ανέρχονται έως και στο 50% ανά σύμβαση) σε εργολάβους και σε υπερβολάβους. Οι υψηλές αμοιβές και οι γενναιόδωρες επιδοτήσεις για εκπατρισθέντες που εργάζονται σε συμβουλευτικές εταιρείες και σε αναδόχους συνεπάγονται την περαιτέρω απορρόφηση χρηματικών ποσών.

Για το λόγο αυτό, ο εισηγητής της παρούσας έκθεσης υποστηρίζει τον αναπροσανατολισμό του τρόπου με τον οποίο παρέχεται η βοήθεια στο Αφγανιστάν, προτείνοντας να διοχετεύεται πολύ μεγαλύτερο τμήμα της βοήθειας απευθείας μέσω ιδρυμάτων του Αφγανιστάν και όχι μέσω φορέων διεθνούς συνεργασίας και ανάπτυξης.

Μολονότι η διαφθορά στη χώρα συνιστά σαφώς ένα πρόβλημα, η προσοχή της διεθνούς κοινότητας προσπάθησε να εστιαστεί στο ζήτημα αυτό και όχι στις αποτυχίες της. Η διαφθορά, από όπου κι αν προέρχεται, είναι όντως ένα πρόβλημα, αλλά θα πρέπει να επισημανθεί ότι μόνο το 15% της διεθνούς βοήθειας περνά μέσα από τα χέρια της κεντρικής

κυβέρνησης του Αφγανιστάν: κατά συνέπεια, η τοπική διαφθορά σχετίζεται με αναλογία 7,5-9% κατ' ανώτατο όριο της συνολικής βοήθειας μη στρατιωτικού χαρακτήρα που χορηγείται στο Αφγανιστάν. Το ζήτημα αυτό θα πρέπει να αντιμετωπιστεί οπωσδήποτε μέσω δεικτών για την αποτελεσματικότητα της βοήθειας και με ενισχυμένους μηχανισμούς παρακολούθησης που θα καθοριστούν κατόπιν συμφωνίας τόσο μεταξύ των χορηγών όσο και της κυβέρνησης του Αφγανιστάν. Επίσης, η μεγαλύτερη νομιμότητα που θα αποκτήσει η κυβέρνηση του Αφγανιστάν αναλαμβάνοντας την ευθύνη για την εκτέλεση της βοήθειας, και αφού διαπιστωθεί ότι το πράττει σωστά, θα αποτελέσει ελαφρυντικό στοιχείο στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τοπικής διαφθοράς.

Η ειρηνευτική διαδικασία

Πρέπει να επισημανθεί ότι η κυβέρνηση Karzai έχει κατά το παρελθόν καθορίσει το βασικό πλαίσιο που περιλαμβάνει τι πρέπει να συνεπάγεται η ειρηνευτική διαδικασία για το Αφγανιστάν, αλλά μόνον μετά τη Διάσκεψη του Λονδίνου έχουν αρχίσει να εμφανίζονται ειδικά στοιχεία, μεταξύ άλλων, η πρόθεση για την έναρξη συνομιλιών με τους Ταλιμπάν και η συμφωνία μεταξύ περισσότερων από 70 χωρών να δημιουργήσουν ένα καταπιστευματικό ταμείο (με περίπου 1 δισεκατομμύριο δολάρια ΗΠΑ για περίοδο πέντε ετών) που θα συμβάλει στην ένταξη των Ταλιμπάν και άλλων ανταρτών.

Επί του παρόντος ακολουθούνται κατά τα φαινόμενα δύο παράλληλες προσεγγίσεις: αφενός, συνομιλίες μεταξύ ευρέος φάσματος των Ταλιμπάν από τον μουλά Ομάρ στο πεζικό, και την κυβέρνηση Karzai, το Πακιστάν και τα Ηνωμένα Έθνη, και αφετέρου μεταξύ της ISAF και του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ και τους Ταλιμπάν μεσαίου/χαμηλού βαθμού (το ήμισυ των 820 νεαρών αρχηγών μεσαίας βαθμίδας και το μεγαλύτερο τμήμα του πεζικού που θα ήταν διατεθειμένοι να καταθέσουν τα όπλα τους και να επανενταχθούν σε τοπικές κοινότητες). Τώρα που συντάσσεται η παρούσα έκθεση, η κυβέρνηση των ΗΠΑ εξακολουθεί να μην έχει αποφασίσει εάν και κατά πόσο θα συνεχίσει την προηγούμενη τακτική της, αλλά είναι πιθανό ότι ο Πρόεδρος Ομπάμα θα λάβει σαφέστερη απόφαση σχετικά με το ζήτημα αυτό μετά τη θερινή στρατιωτική επίθεση.

Ο συντάκτης της παρούσας έκθεσης είναι πεπεισμένος ότι η ΕΕ πρέπει να υποστηρίξει σθεναρά την ειρηνευτική διαδικασία επιτρέποντας την αυτονομία της κυβέρνησης Karzai κατά την επιλογή των συνομιλητών της, αλλά επιμένοντας στις τρεις βασικές προϋποθέσεις: δέσμευση εκ μέρους του Αφγανιστάν να απομακρύνει την Αλ Κάιντα από τη χώρα, εκρίζωση της καλλιέργειας της παπαρούνας και η βούληση να γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου. Όλα τα άλλα ζητήματα θα πρέπει να επαφίνονται στη διακριτική ευχέρεια του αφγανικού λαού.

Εκπαίδευση της αστυνομίας

Η Διάσκεψη του Λονδίνου καθόρισε ότι η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων ασφάλειας στις δυνάμεις του Αφγανιστάν θα αρχίσει το 2011 και θα ολοκληρωθεί σε μεγάλο βαθμό ως το 2014. Το βασικό μέσο για τη βελτίωση της ικανότητας του αφγανικού κράτους να παρέχει εγγυήσεις για την ασφάλεια των πολιτών του είναι η αύξηση του δυναμικού του στρατού σε 171.000 στρατιώτες και των σημερινών αστυνομικών δυνάμεων από 94.000 σε 134.000 έως τα τέλη του 2011, με απώτερο στόχο να υπάρχουν 240.000 στρατιώτες και 160.000 αστυνομικοί σε πέντε χρόνια.

Οι στόχοι αυτοί είναι δύσκολο να επιτευχθούν και θα πρέπει να αντικατασταθούν από ρεαλιστικότερους και ποιοτικότερους στόχους. Η απλή επέκταση των υφισταμένων παραμέτρων (η τακτική του "περισσότερο από το ίδιο") χωρίς να επέλθουν σημαντικές αλλαγές στην εκπαίδευση, στην οργάνωση και στις σχέσεις της αστυνομίας ενώ παράλληλα τα δικαστικά ιδρύματα θα συμβάλλουν ελάχιστα στη βελτίωση της ασφάλειας στο Αφγανιστάν.

Πέντε χρόνια μετά την πτώση του καθεστώτος των Ταλιμπάν, σε κοινή έκθεση του Υπουργείου Αμυνας και του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ διαπιστώθηκε ότι η αστυνομία του Αφγανιστάν δεν ήταν σε θέση να εκτελέσει συνήθεις εργασίες επιβολής του νόμου. Η έκθεση κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι οι διαχειριστές του προγράμματος εκπαίδευσης που στοίχισε 1,1 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ (ενώ τώρα έχει αναφερθεί ότι το κόστος του ανέρχεται σε 6 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ) δεν ήταν σε θέση να αναφέρουν πόσοι υπάλληλοι απασχολούνταν πραγματικά ή τι είχε συμβεί με χιλιάδες φορτηγά και άλλα είδη εξοπλισμού. Κατέληξε επίσης ότι δεν είχε εφαρμοστεί κανένα αποτελεσματικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα επί τόπου, παρά τις προειδοποιήσεις που είχαν διατυπώσει επί σειρά ετών εμπειρογνώμονες στον τομέα της εκπαίδευσης των αστυνομικών οργάνων ότι η επιτόπια εκπαίδευση αποτελούσε τη βάση της επιτυχούς εκπαίδευσης.

Τα πορίσματα αυτά εξακολουθούν να ισχύουν σήμερα όπως ακριβώς είχε συμβεί το 2006. Μολονότι η εκπαίδευση της αστυνομίας δεν αναλαμβάνεται αποκλειστικά από τις ΗΠΑ (υπάρχουν επιτόπου και άλλα προγράμματα για την εκπαίδευση της αστυνομίας, μεταξύ άλλων η αποστολή EUPOL της ΕΕ και μικρότερα προγράμματα των κρατών μελών καθώς και μια μικρή αποστολή του ΝΑΤΟ), τα υπόλοιπα προγράμματα έχουν, δυστυχώς, υπονομευθεί λόγω των δυσμενέστερων μεθόδων που ακολουθούνται στην εκπαίδευση από τις ΗΠΑ. ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που θίγουν την ποιότητα, το κόστος και την αποτελεσματικότητα είναι η αμερικανική πρακτική εξάρτησης από ιδιώτες αναδόχους.

Για το λόγο αυτό, η ΕΕ θα μπορούσε να συμβάλει αισθητά στο ζήτημα της εκπαίδευσης της αστυνομίας στο Αφγανιστάν χρησιμοποιώντας όλους τους διαθέσιμους διαύλους για να εξασφαλισθεί ότι δεν θα επαναλαμβάνονται τα ίδια λάθη: ανεπαρκής έλεγχος των προσλήψεων, ελάχιστη εκπαίδευση επιτόπου, ανεπαρκής ανίχνευση του εξοπλισμού και, προσφυγή σε ιδιώτες αναδόχους για την εκπαίδευση. Η ΕΕ θα πρέπει να προτείνει ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης ευρείας κλίμακας υπό τις εντολές του ΝΑΤΟ στο οποίο θα πρέπει να ενσωματωθούν όλες οι υφιστάμενες εκπαιδευτικές αποστολές.

Ναρκωτικά

Στην περίοδο 2001 - 2009 η διεθνής κοινότητα κατανάλωσε περίπου 1,61 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ για δραστηριότητες καταπολέμησης των ναρκωτικών στο Αφγανιστάν χωρίς να έχει διαπιστωθεί αισθητή συρρίκνωση της παραγωγής ναρκωτικών και του λαθρεμπορίου. Το Αφγανιστάν εξακολουθεί να είναι η πηγή άνω του 90% του παγκόσμιου παράνομου οπίου. Στοιχεία του 2009 του UNODC καταδεικνύουν ότι 242.000 άτομα(ή 3,4 εκατομμύρια άτομα και 6,4% του πληθυσμού) εμπλέκονται στο εμπόριο αυτό.

Είναι απολύτως σαφές ότι ο μόνος τρόπος για την εκρίζωση της παράνομης καλλιέργειας οπίου είναι η παροχή μέσων για μια ρεαλιστική εναλλακτική οικονομία στους εν λόγω

καλλιεργητές. Υπάρχουν επιτυχή παραδείγματα για τη σταδιακή εγκατάλειψη της καλλιέργειας οπίου με την αντικατάστασή της από άλλες βιώσιμες εναλλακτικές καλλιέργειες σε άλλες χώρες (λόγου χάρη στο Πακιστάν, το Βιετνάμ, το Λάος και την Ταϊλάνδη). Ο στόχος αυτός μπορεί να επιτευχθεί ακόμα και στο Αφγανιστάν με κόστος περίπου 100 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο διαθέτοντας ειδικότερα το 10% της ευρωπαϊκής μη στρατιωτικής βοήθειας στη χώρα αυτή.

Η εξασφάλιση εναλλακτικών πηγών εσόδων απαιτεί υποδομές οι οποίες με τη σειρά τους χρειάζονται τη δέουσα ασφάλεια πράγμα που πρέπει να αντιμετωπιστεί. Η ανάπτυξη τοπικών γεωργικών βιομηχανιών σε κάθε επαρχία θα μπορούσε να συμβάλει σταδιακά στη μεγαλύτερη αυτάρκεια της χώρας, και να της επιτρέψει να εφοδιάζει την περιφεριακή αγορά και να επιτύχει αναπροσαρμογές στη ζωή και τις προσδοκίες των αφγανών.

Ο εισηγητής της παρούσας έκθεσης είναι απόλυτα πεπεισμένος ότι η βέλτιστη, και η μοναδική, προσέγγιση συνεπάγεται ένα πενταετές σχέδιο για την εκρίζωση των παράνομων καλλιεργειών οπίου μέσω εναλλακτικών καλλιεργειών, με ειδικά κριτήρια και ιδιαίτερες προθεσμίες, και της δημιουργίας μιας εντελώς νέας υπηρεσίας για την εφαρμογή του.

11.5.2010

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

προς την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων

σχετικά με μία νέα στρατηγική για το Αφγανιστάν
(2009/2217(INI))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Charles Goerens

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Ανάπτυξης καλεί την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. υπενθυμίζει ότι οι προσπάθειες ανάπτυξης πρέπει να επικεντρώνονται στη βελτίωση της ικανότητας των αφγανικών κυβερνητικών δομών και ότι οι Αφγανοί πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στον καθορισμό των προτεραιοτήτων καθώς και στα στάδια της υλοποίησης τους, ώστε να ενισχυθεί η διαδικασία της οικειοποίησης και της υπευθυνότητας τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο· εφιστά, επομένως, την προσοχή στο ρόλο των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών ως ουσιαστικού μέσου τόσο για τη διασφάλιση της συμμετοχής των πολιτών του Αφγανιστάν στη διαδικασία εκδημοκρατισμού και ανασυγκρότησης όσο και για την πρόληψη του κινδύνου διαφθοράς·
2. ζητεί μια γεωγραφικά ομοιογενέστερη παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας, που θα βασίζεται στην ανάλυση των αναγκών και θα έχει ως στόχο την αντιμετώπιση επειγόντων περιστατικών·
3. θεωρεί ότι οποιαδήποτε προσβολή των αρχών της ουδετερότητας, της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας όσον αφορά τους ανθρωπιστικούς φορείς, καθιστά τους τελευταίους πιο ευάλωτους στην περιοχή, κυρίως επειδή θα συνεχίσουν να είναι παρόντες εκεί για μεγάλο διάστημα μετά την απόσυρση των στρατευμάτων· εκτιμά, συνεπώς, ότι οι στρατιωτικοί θα πρέπει να παρέχουν ανθρωπιστική βοήθεια μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις εις αναγνώριση του ουδέτερου, αμερόληπτου και ανεξάρτητου χαρακτήρα του έργου των ανθρωπιστικών φορέων, επιδεικνύοντας πλήρη συμμόρφωση προς τα σχετικά διεθνή πρότυπα, με τη μορφή που έχουν κωδικοποιηθεί στις "Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρήση περιουσιακών στοιχείων στρατιωτικής και πολιτικής άμυνας σε επείγουσες

ανθρωπιστικές καταστάσεις"(MCDA) και υπενθυμίζεται στην Πανευρωπαϊκή συναίνεση για την ανθρωπιστική βοήθεια·

4. τονίζει τη σημασία της πραγματοποίησης των στόχων της Χιλιετίας και εκφράζει τη λύπη του διότι, παρά τις όποιες προόδους σε ορισμένους τομείς, το Αφγανιστάν έχει βρεθεί από την 173η θέση που κατείχε το 2003 στην 181η θέση (επί συνόλου 182 χωρών) στον δείκτη ανθρώπινης ανάπτυξης του Προγράμματος Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών (PNUD), και λαμβάνοντας υπόψη ότι το ποσοστό θνησιμότητας στα παιδιά κάτω των 5 ετών και το ποσοστό της μητρικής θνησιμότητας παραμένουν από τα υψηλότερα στον κόσμο, φρονεί ότι οι συγκεκριμένοι αυτοί στόχοι καθώς και η πρόσβαση στην υγεία και την εκπαίδευση, ιδίως των γυναικών, δεν πρέπει να αγνοηθούν, εμμένει όμως στην άποψη ότι θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη βελτίωση των πηγών εσόδων και στη θέση σε εφαρμογή ενός δικαστικού συστήματος που να είναι λειτουργικό·
5. υπογραμμίζει ότι η Υπηρεσία του ΟΗΕ για τον Έλεγχο των Ναρκωτικών και την Πρόληψη του Εγκλήματος (UNODC) αποκαλύπτει, στη μελέτη που διενήργησε τον Ιανουάριο του 2010, ότι η διαφθορά είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα του πληθυσμού και ότι τα έσοδα που αποφέρουν οι δωροδοκίες ανέρχονται σε περίπου ένα τέταρτο (23%) του ΑΕΠ του Αφγανιστάν·
6. φρονεί ότι η καταπολέμηση της διαφθοράς θα πρέπει να βρίσκεται στον πυρήνα της ειρηνευτικής διαδικασίας στο Αφγανιστάν, δεδομένου ότι η δωροδοκία έχει ως αποτέλεσμα κακή κατανομή των πόρων, συνιστά εμπόδιο για την πρόσβαση στις βασικές δημόσιες υπηρεσίες, όπως η υγεία και η εκπαίδευση, και αντιπροσωπεύει τεράστιο εμπόδιο για την κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη της χώρας· τονίζει επίσης ότι η διαφθορά υπονομεύει την εμπιστοσύνη στο δημόσιο τομέα και την κυβέρνηση, με αποτέλεσμα να αποτελεί μείζονα απειλή για τη σταθερότητα της χώρας· ως εκ τούτου, παροτρύνει την ΕΕ να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στην καταπολέμηση της διαφθοράς κατά την παροχή βοήθειας στη χώρα·
7. σημειώνει ότι το 80% του πληθυσμού είναι εγκατεστημένο στην ύπαιθρο, ενώ τα κατά κεφαλήν αρόσιμα εδάφη έχουν μειωθεί από 0,55 εκτάρια το 1980 σε 0,25 εκτάρια το 2007· επισημαίνει ότι το Αφγανιστάν συνεχίζει να είναι ιδιαίτερα ευάλωτο σε αντίξοες κλιματικές συνθήκες ή στην αύξηση των τιμών των τροφίμων στην παγκόσμια αγορά, ενώ η διαδεδομένη και άνευ διακρίσεων χρήση ναρκών ενέχει σοβαρό κίνδυνο για την ομαλή αγροτική ανάπτυξη· θεωρεί, στο πλαίσιο αυτό, απόλυτα σημαντικό να συνεχιστεί και να ενισχυθεί η χρηματοδότηση που στοχεύει στην αγροτική ανάπτυξη και την τοπική παραγωγή τροφίμων για την επίτευξη επισιτιστικής ασφάλειας·
8. υπενθυμίζει ότι περισσότερο από το 90% της ηρωίνης που διακινείται στην Ευρώπη προέρχεται από το Αφγανιστάν και ότι το κόστος για τη δημόσια υγειονομική περίθαλψη στις ευρωπαϊκές χώρες ανέρχεται σε δισεκατομμύρια δολάρια· υπενθυμίζει ότι οι προκλήσεις που δημιουργεί η οικονομία των ναρκωτικών στο Αφγανιστάν πρέπει να αντιμετωπισθούν όχι μόνο σε εθνικό αλλά και σε διεθνές επίπεδο, μέσω της αντιμετώπισης όλων των κρίκων της αλυσίδας των ναρκωτικών, πράγμα που απαιτεί συγκεκριμένα: παροχή στήριξης στους γεωργούς για την μείωση της προσφοράς, πρόληψη της χρήσης ναρκωτικών και θεραπεία για τον περιορισμό της ζήτησης και επιβολή του νόμου κατά των μεσαζόντων· συγκεκριμένα, προτείνει μαζικές επενδύσεις

για την εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας γεωργικής και αγροτικής πολιτικής που θα είναι σε θέση να προσφέρει μια αξιόπιστη και βιώσιμη εναλλακτική λύση στους παραγωγούς οπίου· εμμένει επίσης στην ανάγκη ενσωμάτωσης της διάστασης του περιβάλλοντος στη στρατηγική για τη γεωργία και την ύπαιθρο, δεδομένου ότι η υποβάθμιση του περιβάλλοντος, που προκαλείται, για παράδειγμα, από την κακή διαχείριση των υδάτινων πόρων ή την καταστροφή των φυσικών δασών, είναι ένα από τα κύρια εμπόδια για την ανάπτυξη της γεωργικής οικονομίας·

9. επισημαίνει ότι, παρά τη βοήθεια των δωρητών που ανήλθε σε περισσότερα από 350 εκατομμύρια ευρώ, οι προεδρικές εκλογές και οι εκλογές για την ανάδειξη των επαρχιακών συμβουλίων που πραγματοποιήθηκαν στο Αφγανιστάν τον Αύγουστο 2009 επισκιάστηκαν από παρατυπίες και περιπτώσεις απάτης, με αποτέλεσμα να τεθεί σοβαρά υπό αμφισβήτηση η νομιμότητα της κυβέρνησης Karzai· καταδικάζει εν προκειμένω την άρση του καθεστώτος ανεξαρτησίας της Επιτροπής Εκλογικών Καταγγελιών, ως την τελευταία ευκαιρία ανεξάρτητης ανάλυσης της εκλογικής διαδικασίας και έκθεσης της πιθανής απάτης, από τον Πρόεδρο τον Φεβρουάριο του 2010,·
10. υπενθυμίζει ότι οποιαδήποτε στρατηγική αφοπλισμού και επανένταξης πρέπει να λαμβάνει σοβαρά υπόψη της το πρόβλημα της επιστροφής των πρώην μαχητών και των προσφύγων στα χωριά καταγωγής τους·
11. τονίζει τη σημασία του συντονισμού των προσπαθειών ανασυγκρότησης και ανάπτυξης σε περιφερειακό επίπεδο, ούτως ώστε να προαχθεί η διασυνοριακή ανάπτυξη σε μια περιοχή στην οποία οι δεσμοί μεταξύ εθνοτήτων και φυλών συχνά υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	10.5.2010
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 26 -: 0 0: 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Thijs Berman, Michael Cashman, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Enrique Guerrero Salom, Eva Joly, Franziska Keller, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Michèle Striffler, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Κρίτων Αρσένης, Krzysztof Lisek, Miguel Angel Martínez Martínez, Emma McClarkin, Cristian Dan Preda, Niccolò Rinaldi
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Sylvie Guillaume, Jolanta Emilia Hibner, Anna Ibrisagic, Derek Vaughan, Marie-Christine Vergiat

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	9.11.2010
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 60 -: 1 0: 5
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Elmar Brok, Mário David, Μαριεττα Γιαννάκου, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Ιωάννης Κασουλίδης, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Μαρία-Ελένη Κοππά, Андрей Ковачев, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Κυριάκος Μαυρονικόλας, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Ernst Strasser, Charles Tannock, Τάκης Χατζηγεωργίου, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Кристиан Вигенин,
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Laima Liucija Andrikiienė, Elisabeth Jeggle, Jaromír Kohlíček, Norbert Neuser, Vittorio Prodi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, György Schöpflin, Konrad Szymański, Indrek Tarand, László Tőkés, Ivo Vajgl, Dominique Vlasto, Renate Weber
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Leonidas Donskis, Ελένη Θεοχάρους, Filip Kaczmarek